Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1673 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 12 septembrie 1954

Constituirea Comitetului Național pentru sărbătorirea „Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice"

Sîmbătă la amiază a avut loc la sediul Consiliului General A.R.L.U.S., ședința de constituire a Comitetului Național pentru sărbătorirea „Lunii prieteniei romîno-sovietice".

La ședință au participat tovarășii: dr. P. Groza, Gh. Apostol, acad. prof. dr. C. I. Parhon, D. Coliu, acad. I. Murgulescu, D. Petrescu, Constanța Crăciun, Gh. Hossu, acad. P. Constantinescu-Iași, M. Roller, conducători ai organizațiilor de masă, personalități ale vieții științifice și artistice, fruntași în producție, reprezentanți ai presei romîne și străine.

Au participat de asemenea P. S. Deduskin, consilier al Ambasadei U.R.S.S. la București, V. I. Skornlakov, atașat al Ambasadei și D. E. Belov, reprezentantul permanent al V.O.K.S.-ului în țara noastră.

Ședința a fost prezidată de acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele A.R.L.U.S.-ului, care vorbind despre amploarea pe care o va avea sărbătorirea „Lunii prieteniei romîno-sovietice" a subliniat că în acest an, tradiționala sărbătoare a prieteniei dintre poporul romîn și cel sovietic va coincide cu cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn și cu împlinirea a 10 ani de existență a A.R.L.U.S.-ului.

Participanții la ședință au aprobat apoi în unanimitate propunerile făcute de tov. Sanda Ranghet, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., cu privire la componența Comitetului Național pentru sărbătorirea „Lunii prieteniei romîno-sovietice".

A fost adoptat planul de desfășurare a manifestărilor din cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice", expus de tov. Gh. Hossu, vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului.

Participanții au manifestat cu căldură pentru prietenia indestructibilă care unește poporul romîn cu poporul sovietic.

(Agerpres)

Comitetul Național pentru sărbătorirea „Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice"

Adochiței Constantin, brigadier zootehnist la gospodăria agricolă de stat Coțușca, regiunea Suceava, Erou al Muncii Socialiste; **Alexovici Antoaneta**, filatoare, fruntașă în producție la Uzinele textile „7 Noiembrie" din București; **Apostol Gheorghe**, prim secretar al C. C. al P. M. R., **Baicu Aur**, brigadier fruntaș la gospodăria agricolă colectivă Călărașii Vechi, regiunea București; **Baiu Afanase**, strungar — șef de secție — la Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, fruntaș în producție; **Banbucian Krikor**, director de secție la Institutul „Dr. V. Babeș"; **Benetato Grigore**, profesor universitar — Cluj, membru corespondent al Academiei R.P.R.; **Beniuc Mihai**, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., laureat al Premiului de Stat; **Bodnăraș Emil**, ministrul Forțelor Armate ale R.P.R.; **Bodnăraș Manole**, președintele Comitetului pentru cultură fizică și sport; **Bogdan Iosif**, vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului, locțiitor al ministrului Sănătății; **Bogza Geo**, scriitor; **Bughi Pal**, președintele Comitetului executiv al sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare; **Breitenștein Ernest**, redactor șef al ziarului „Neuer Weg"; **Bunaciu Avram**, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale; **Caragea Boris**, sculptor, laureat al Premiului de Stat; **Cernătescu Radu**, academician; **Chișinevschi Iosif**, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; **Coliu Dumitru**, prim secretar al Comitetului regional București al P.M.R.; **Constantinescu-Iași Petre**, academician, ministrul Cultelor; **Crăciun Constanța**, ministrul Culturii; **Danielopolu Daniel**, academician; **Deșliu Dan**, poet, laureat al Premiului de Stat; **Dinculescu Constantin**, rectorul Institutului Politehnic din București, membru corespondent al Academiei R.P.R.; **Dumitrescu Ion**, compozitor, laureat al Premiului de Stat; **Enescu Stela**, președinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R.; **Fulger Cornel**, prim secretar al C.C. al U.T.M.; **Georgescu George**, dirijor, artist al poporului din R.P.R., laureat al Premiului de Stat; **Gheorghiu Dej Gheorghe**, președintele Consiliului de Miniștri; **Gheorghiu S. Ion**, academician, directorul Institutului de Energetică al Academiei R.P.R.; **Gherman Mircea**, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor; **Groza Petru**, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale; **Haldu Iuliu**, miner, șef de brigadă la mina Petrila, Erou al Muncii Socialiste; **Hossu Gheorghe**, vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului, ministrul Construcțiilor și al Industriei Materialelor de Construcții; **Iser Iosif**, pictor, artist al poporului din R.P.R.; **Kovacs Gyorgy**, scriitor, laureat al Premiului de Stat; **Livescu Jean**, rectorul Universității „Al. I. Cuza" din Iași; **Lupu Nicolae**, academician; **Manole Ofelia**, secretar al Comitetului regional București al P.M.R.; **Manolescu Ion**, artist al poporului din R.P.R.; **Mendelsohn Alfred**, compozitor, laureat al Premiului de Stat; **Menkeș Benedict**, directorul Bazei Științifice din Timișoara a Academiei R.P.R membru corespondent al Academiei R.P.R.; **Mezincescu Eduard**, vicepreședinte al S.R.S.C.; **Miller Alexandru**, profesor universitar, membru onorific al Academiei R.P.R.; **Moraru Stelian**, președintele Consiliului Central al Sindicatelor; **Murgulescu Ilie**, ministrul Invățămîntului; **Nyarady Erasmus**, academician; **Nicolaev Eugen**, membru în Consiliul General A.R.L.U.S. **Parhon I. C.**, academician, președintele A.R.L.U.S.-ului; **Petrescu Cezar**, scriitor, laureat al Premiului de Stat; **Petrescu Dumitru**, ministrul Finanțelor; **Petrovici Emil**, academician, vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului; **Pik Gheorghe**, director al Institutului de Studii Romîno-Sovietic; **Popescu Constantin**, ministrul Agriculturii și Silviculturii; **Popescu Doreanu Nicolae**, vicepreședinte al A.S.I.T.; **Priadcenco Alexandru**, director de secție la Institutul de Cercetări Agronomice; **Ripan Raluca**, academician; **Ranghet Sanda**, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S.; **Răutu Leonte**, profesor universitar; **Rodan Eugen**, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S.; **Roller Mihail**, academician; **Roșianu Mihail**, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea; **Sadoveanu Mihail**, academician, laureat al Premiului de Stat; **Sălăjan Leontin**, general locotenent, prim locțiitor al ministrului Forțelor Armate ale R.P.R.; **Săvulescu Traian**, academician, președintele Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat; **Sebastian Rusan**, mitropolit al Moldovei și Sucevii; **Silvestri Constantin**, dirijor, directorul Teatrului de Operă și Balet, laureat al Premiului de Stat; **Socor Matei**, compozitor, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., laureat al Premiului de Stat; **Spacu Gheorghe**, academician; **Teșa Nicolae**, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S.; **Toma Prună**, președintele gospodăriei agricole colective „Flamura Roșie" comuna Tirzii, regiunea Iași; **Toma Sorin**, redactor șef al ziarului „Scînteia"; **Tutoveanu Ion**, general locotenent; **Vasilache Constantin**, strungar la Uzinele metalurgice „Gh. Gheorghiu-Dej" Tîrgoviște, Erou al Muncii Socialiste; **Vasiliu Birlic Grigore**, artist emerit al R.P.R. laureat al Premiului de Stat; **Vencov Ștefan**, academician, prim secretar al Academiei R.P.R.; **Vidrașcu Gheorghe**, președintele Comitetului executiv al Sfatului Popular al Capitalei; **Zaharia Gheorghe**, general maior, redactor șef al ziarului „Apărarea Patriei".

Să folosim din plin sezonul sportiv de toamnă

ZILELE CALDUROASE ce au mai rămas se pot număra acum pe degete. Toamna a și sosit, iar zilele ei răcoroase se apropie cu pași repezi. Primăvara și vara anului acesta ne-au prilejuit timp favorabil pentru desfășurarea unei intense activități sportive. Activitatea competițională a sportivilor noștri a fost în acest an deosebit de bogată.

Știut este că odată cu sosirea toamnei și mai ales a zilelor răcoroase, unele ramuri ale activității sportive în aer liber slăbesc din intensitate, ca apoi să înceteze temporar. Treptat, înotătorii, atleții, canotorii, baschetbaliștii, handbaliștii, fotbaliștii încheie sezonul sportiv în aer liber. Ei își continuă activitatea sportivă în sală.

Iată de ce timpul rămas favorabil, fiecare zi sau ceas, trebuie folosit de acum înainte mai mult ca oricînd pentru desfășurarea activității sportive în aer liber. O atenție deosebită trebuie să fie acordată organizării concursurilor interne și mai cu seamă a celor internaționale care urmează să se desfășoare de acum înainte. Și anul acesta tradiționala întrecere a atleților, Campionatele internaționale de atletism ale R.P.R. trebuie să se bucure de mare succes. Organizatorii au aici un cuvînt greu de spus. Folosind din plin zilele rămase, atleții lotului R.P.R. trebuie să se pregătească intens să poată reprezenta astfel cu succes patria noastră în această importantă întrecere atletică europeană. Această sarcină revine nu numai atleților dar și tuturor sportivilor care vor lupta pentru culorile patriei noastre.

Timpul cel mai scurt a rămas firește, înotătorilor. Ei sînt de fapt primii care vor încheia activitatea în aer liber. Așa dar, colectivele sportive și organizațiile de bază U.T.M. sînt datoare în primul rînd să se preocupe în perioada de față cu mai multă grijă de această disciplină sportivă, de trecerea normelor G.M.A. de înot.

Dacă o atenție deosebită trebuie acordată înotului, asta nu înseamnă că trebuiesc neglijate celelalte ramuri sportive. Intensificarea antrenamentelor atleților, fotbaliștilor, baschetbaliștilor ca și a celorlalți sportivi, precum și intensificarea organizării în această perioadă a diferitelor concursuri, este o condiție de bază în obținerea succeselor dorite.

O atenție deosebită trebuie acordată — fără îndoială — antrenării tinerilor aspiranți ai complexului G.M.A. și F.G.M.A. la pregătirea lor în vederea trecerii normelor de cros, alergări viteză, cursa cu obstacole, săritura în înălțime, lungime ca și pentru jocurile sportive.

De felul cum este folosit acest timp pentru trecerea normelor G.M.A., sînt răspunzătoare, firește, comisiile de pregătire și examinare G.M.A.

Desfășurarea cu mai multă intensitate atît a pregătirilor cît și a concursurilor nu înseamnă să dea frîu liber lucrului făcut de mîntuială. Deseori s-a manifestat în munca unor comisii de pregătire și examinare G.M.A., prea multă „indulgență" mai bine zis ușurință în acordarea normelor unor aspiranți care de fapt nu erau suficient pregătiți. Mai multă exigență trebuie să dovedească în această perioadă în munca lor, utemiștii din aceste comisii.

Mai există încă unele colective care pînă în prezent n-au reușit să-și îndeplinească sarcinile de plan pe anul 1954 decît în proporții reduse. Așa sînt de pildă, colectivele sportive Metalul „23 August" și Flacăra „7 Noiembrie", din Capitală. În momentul de față prin intensificarea muncii în această direcție, ele au posibilitatea să-și îndeplinească și depășească aceste sarcini.

Peste cîtva timp în întreaga țară se va face simțit freamătul tradiționalei competiții de masă, crosul „Să întîmpinăm „7 Noiembrie". Chiar de acum se pot lua unele măsuri pentru buna desfășurare a acestei importante competiții și mai cu seamă a fazei pe colective care asigură de fapt succesul ei. Se pot face înscrierile și de asemenea se pot organiza primele antrenamente.

De curînd școlile și facultățile și-au deschis porțile pentru începerea noului an școlar. Este deosebit de important ca atît vreme cît timpul mai permite încă, orele de educație fizică, să se desfășoare afară pe terenul de sport al școlii.

În această perioadă colectivele sportive trebuie să se gîndească și la activitatea sportivă din timpul iernii. Pentru acest lucru de bună seamă pregătirile trebuiesc deja începute. Amenajarea sălilor de sport, gimnastică, trebuie să fie chiar de pe acum în grija consiliilor colectivelor sportive.

Folosind cu multă pricepere timpul ce a mai rămas favorabil pentru mobilizarea tinerilor la antrenamente sau concursuri în aer liber, organizațiile U.T.M. vor contribui efectiv la îmbunătățirea atcivității lor, la antrenarea unui număr mai mare de tineri în activitatea de cultură fizică și sport.

În luptă pentru mai multe economii

* *

Inovații care aduc însemnate economii

Muncitorii, tehnicienii și inginerii de la S.R.N. Tr. Severin, dovedesc o mare preocupare pentru crearea unor cît mai bune condițiuni de lucru în vederea creșterii productivității muncii prin aplicarea pe scară largă a metodelor noi și prin construirea unor dispozitive ce ușurează simțitor procesul de producție. Intr-un timp scurt au fost aplicate la diferite secții 52 inovații și 26 raționalizări, iar alte cîteva zeci sînt în studiu.

După calculele făcute aceste inovații aduc o economie anuală de 837.045 lei.

Un număr de 35 muncitori și 76 de ingineri și tehnicieni au fost evidențiați și premiați. Ei au primit în total suma de 40.735 lei.

Inovatorii Ludovic Carol, maistru electrician, utemiștii Iorga Ion și Oprean Ion, tehnicieni, Mladinescu Florian tehnician, Maitzemberg Iosif vopsitor, Pirvănescu Traian lăcătuș și alții au construit numeroase dispozitive importante care reduc mult timpul de lucru și aduc întreprinderii mari economii. În ultimul timp numărul inovatorilor s-a mărit cu 23 de tovarăși.

Corespondent
BAGHINA ARISTICA

Folosind chibzuit materia primă

IAȘI (de la corespondentul nostru).

Colectivul cooperativei de producție meșteșugărească „30 Decembrie" din Iași obține zi de zi succese tot mai însemnate, producînd mereu mai multă încălțăminte pentru populația muncitoare. Astfel, în luna august, planul producției globale pe cooperativă a fost îndeplinit în proporție de 122,8 la sută. Secția fruntașă este cea condusă de utemistul Ilie Bădulescu. Ea a dat peste plan într-o singură lună (august) 88 perechi pantofi bărbătești. Rezultate frumoase au obținut tălpuitorii din această secție ca: Dumitru Ionașcu, Gheorghe Florian, Nicolae Bădulescu și alții care au întrecut prevederile planului cu 140 perechi pantofi de damă.

Realizări de seamă s-au obținut și la secția șlefuit unde s-au dat peste plan 1040 perechi încălțăminte pislă.

Muncitorii meșteșugari de la cooperativa „30 Decembrie", valorificînd deșeurile și folosind cu chibzuință materia primă au realizat însemnate economii din care s-au confecționat 46 perechi sandale pentru copii și 150 perechi fețe de sandale.

Colectivul cooperativei muncește pentru ca în permanență să producă tot mai multă încălțăminte de calitate superioară, și la un preț scăzut.

Consfătuirea de la C.C. al P.M.R. în legătură cu activitatea științifică în domeniul agriculturii

Zilele acestea, a avut loc la sediul Comitetului Central al P.M.R. o consfătuire cu oamenii de știință. S-au dezbătut măsurile de îmbunătățire a activității științifice în domeniul agriculturii, în lumina proiectului Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

Au participat tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Iosif Chișinevschi, Alexandru Moghioroș.

În cadrul dezbaterilor au luat cuvîntul acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., acad. prof. Ilie Murgulescu, prof. univ. Gh. Ionescu-Sisești, prof. univ. N. Sălăgeanu, rector al Universității C. I. Parhon, membru corespondent al Academiei R.P.R., biologul R. Palocsay, prof. C. C. Georgescu, membru corespondent al Academiei R. P. R., prof. univ. Priadcenco, membru corespondent al Academiei R.P.R., prof. univ. Alice Săvulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., prof. univ. Bucur-Iași, prof. univ. Ilie Popovici, director al Institutului de patologie animală și vegetală, Virgil Gligor, directorul Institutului de cercetări zootehnice, etc.

Participanții la dezbateri au făcut numeroase propuneri la proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului și cu privire la intensificarea activității științifice puse în slujba dezvoltării agriculturii în următorii 2-3 ani.

(Agerpres)

Spectacol de gală al artiștilor sovietici

Sîmbătă seara a avut loc în sala Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. spectacolul de gală prezentat de grupul de artiști sovietici care au venit în țara noastră cu prilejul sărbătorii zilei de 23 August.

Au asistat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, Al. Moghioroș, C. Pîrvulescu, M. Dalea, acad. prof. dr. C. I. Parhon, M. Mujic, S Bughici, acad. I. Murgulescu, Constanța Crăciun, Sorin Toma, Liuba Chișinevschi, Ghizela Vass, membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, reprezentanți ai organizațiilor centrale obștești și culturale, reprezentanți de frunte ai științei și artei, numeroși oameni ai muncii.

Au asistat membri ai corpului diplomatic.

Concertul artiștilor sovietici a început cu „Andante cantabile" din concertul nr. 1 pentru cvartet de coarde de Ceaikovski, și „Passacaglia" de Haendel-Aslamazian, interpretat de cvartetul de stat „P. I. Ceaikovski": la vioara 1-a — Iulian Sitkovețki, laureat al Concursului Unional și al Concursurilor internaționale de la Varșovia și Praga, vioara 2-a — Anton Saroev, laureat al Concursului Internațional de la Praga, violă — Rudolf Barșai — laureat al Concursului Internațional de la Budapesta, violoncel — Iacov Slobodkin, laureat al Concursului Unional și al Concursului Internațional de la Praga.

Un alt virtuos pe care publicul l-a aplaudat îndelung este pianistul Victor Merjanov, laureat al Concursului Unional și al celui de al 4-lea concurs internațional „Chopin" de la Varșovia. El a interpretat „Coral" de Bach, „Humoresca" de Ceaikovski și un studiu de Scriabin.

Solistul Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S. Evghenie Belov, laureat al Concursului Internațional de la Praga a interpretat o arie din opera „Neron" de Rubinstein. Cu frumoasele sale calități vocale, baritonul liric Evghenie Belov a cîntat apoi „Clopoțelul" de Gurilov, pe care l-a interpretat cu deosebită căldură și farmec.

Iacov Slobodkin, violoncelist, a executat „Nocturna" de Chopin, „Dans țărănesc" de Dimitrescu, interpretat cu autenticitate și piesa de virtuozitate „Vîrtelnița" de Popper, care au fost mult aplaudate.

Soprana dramatică Evghenia Smolenskaia, artistă emerită a R.S.F.S.R., solistă a Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S. laureată a Concursului Unional și a Concursului Internațional de la Budapesta s-a bucurat de o caldă apreciere din partea publicului auditor.

Ea a interpretat cunoscuta romanță „Noaptea" de Rubinstein și o arie din opera „Un zaporojean pe Dunăre" de Gulak-Artemovski. Cele două arii au fost redate cu un adînc sentiment dramatic de către cîntăreață, care a dovedit valoroase resurse vocale și interpretative.

In partea a doua a programului orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din București a interpretat uvertura la opera „Ruslan și Ludmila" de Glinka și Rapsodia I-a de Enescu. A dirijat Niazi, maestru emerit al artei din R.S.S. Azerbaidjană, laureat al Premiului Stalin prim dirijor al orchestrei simfonice de stat „Uzeir Gadjibekov" din Azerbaidjan. Datorită înțelegerii profunde a conținutului lucrărilor și redării sensibile, clare și deosebit de convingătoare, dirijorul Niazi s-a bucurat de un mare succes. In deosebi în Rapsodia I-a de Enescu, maestrul sovietic a reușit să redea caracterul optimist al lucrării.

Un mare succes l-a obținut soprana Valentina Maximova, solistă a Teatrului Academic de Operă și Balet „Kirov" din Leningrad, laureată a Concursului Internațional de la Berlin. Ea a interpretat partea a 2-a a „Concertului pentru soprană de coloratură și orchestră" de Glier, concert care cere o mare virtuozitate și înalte calități vocale, Valentina Maximova a reușit să interpreteze concertul cu o mare măiestrie.

Vocea sa limpede, puternică și colorată, măiestria ei interpretativă, dovedesc nivelul înalt la care a ajuns școala muzicală sovietică. Soprana Valentina Maximova a fost în repetate rînduri aplaudată furtunos de către public.

Iulian Sitkovețki a interpretat apoi Rondo capriciose pentru vioară și orchestră de Saint-Saens. Publicul, care apreciase arta tînărului artist sovietic în cadrul cvartetului de stat „P. I. Ceaikovski", a admirat din nou înalta tehnică a violonistului, sensibilitatea sa profundă.

Concertul s-a încheiat prin interpretarea de către orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din București, dirijată de Niazi, a două lucrări, „Dansul săbiilor" de Haciaturian și „Cortegiu" de Kara Karaev, care au fost de asemenea viu aplaudate de public.

Spectatorii au făcut o entuziastă manifestare de simpatie și admirație artiștilor sovietici.

În numele oamenilor artei muzicale și al publicului din țara noastră, compozitorul Zeno V ancea, maestru emerit al artei din R.P.R., a adresat artiștilor sovietici un călduros cuvînt de salut:

Vizita dvs. în mijlocul nostru, ne-a produs o mare bucurie. Concertele pe care le-ați dat în București, cît și în cîteva centre importante ale țării, au lăsat amintiri de neuitat.

Interpretarea atît de autentică a capodoperelor muzicii clasice ruse și sovietice și a muzicii clasice universale la un nivel de înaltă măiestrie au fost pentru noi fericite prilejuri de învățăminte artistice. Succesul obținut de dvs., ovațiile entuziaste ale publicului nostru, constituie o dovadă a deosebitei prețuiri de care se bucură arta sovietică în rîndurile muzicienilor și a publicului din țara noastră.

Știm cu toții ce rol important îl are arta și mai ales muzica în adîncirea relațiilor prietenești între popoare. De aceea vizita dvs. în țara noastră, vizită care a coincis cu concertele artiștilor romîni la Moscova și alte orașe importante ale Uniunii Sovietice, este considerată de noi ca o nouă și prețioasă contribuție la adîncirea și mai temeinică a relațiilor prietenești care unesc popoarele noastre.

Vă rugăm ca, întorcîndu-vă în minunata dvs. patrie să transmiteți artiștilor și întregului popor sovietic admirația noastră pentru arta sovietică, dragostea caldă a muzicienilor și publicului din țara noastră față de artiștii sovietici, sentimentele de caldă prietenie pentru marele popor sovietic.

A răspuns V. A. Vlasov, maestru emerit al artei din R.S.F.S.R., conducătorul grupului de artiști sovietici:

Permiteți-mi ca în numele grupului artiștilor sovietici veniți în țara dvs, cu prilejul sărbătoririi celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei de către Armata Sovietică să mulțumesc pentru ospitalitatea caldă de care ne-am bucurat.

În timpul vizitei noastre în Republica Populară Romînă am dat concerte în București, Cluj, Orașul Stalin, Timișoara, Tg. Mureș și Iași, unde am întîlnit un mare interes față de arta sovietică, față de muzica și de interpreții sovietici, pretutindeni am fost primiți cu căldură și prietenie. Nu vom uita niciodată publicul sensibil, entuziast, muzical pe care l-am întîlnit în toate orașele unde am dat concerte. Totodată ținem să remarcăm progresele uimitoare făcute în toate domeniile vieții culturale din R.P.R.

Vom pleca în patria noastră plini de bogate impresii despre minunatele zile petrecute în țara dvs.

Sperăm că atît concertele și recitalurile noastre cît și cele prezentate de artiștii romîni în U.R.S.S. vor contribui și mai mult la întărirea relațiilor de prietenie dintre oamenii artei din Uniunea Sovietică și Republica Populară Romînă.

În aplauzele puternice ale numeroasei asistențe, un grup de artiști din care au făcut parte fruntași ai artei noastre muzicale au oferit solilor artei sovietice buchete de flori, semn de adîncă prețuire din partea poporului nostru.

Recepția oferită în cinstea artiștilor sovietici

Sîmbătă seara, după spectacolul de gală prezentat la Teatrul de Operă și Balet de artiștii sovietici care ne vizitează țara, Ministerul Culturii și A.R.L.U.S. au oferit în cinstea acestora o recepție la casa de oaspeți.

(Agerpres)

Solii artei chineze în patria noastră

Prietenii noștri

Ziarele au anunțat sosirea în Capitala patriei noastre a Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare. Pe mine, ca vechi cercetător și iubitor al muzicii chineze, admirator al înfăptuirilor mărețe ale poporului chinez, m-a bucurat nespus această veste. Voi avea prilejul să cunosc, spre satisfacția mea, noi lucrări muzicale chineze, atît în domeniul cîntecului de masă, popular, cît și în domeniul muzicii de operă.

Prietenia mea cu cițiva tineri chinezi în anii studenției, s-a întărit și s-a cimentat de-a lungul anilor. Cu prilejul Săptămînii Muzicii Romînești a sosit în țara noastră cunoscutul compozitor chinez Li-lin. Discuțiile purtate cu dînsul atît în domeniul organizării muncii Uniunii Compozitorilor, cît și în jurul problemelor de creație muzicală mi-au rămas vii în minte. Dar cunoștințele mele despre poporul chinez s-au format și în urma diferitelor cărți de literatură citite, a filmelor vizionate și — mai ales în domeniul muzicii — a lucrărilor audiate. Printre piesele muzicale care m-au impresionat se numără de pildă și cantata „Povestea muntelui Fei-hu" de Chan-Ve-Chan. Închinată prieteniei chinezo-coreene, cantata vorbește într-o limbă melodică expresivă, convingătoare, despre lupta eroică dusă cot la cot de cele două popoare pentru înfrîngerea cotropitorilor imperialiști.

Impresiile adunate, sentimentele sincere de prietenie pe care le nutresc pentru poporul chinez, m-au făcut să închin una dintre creațiile mele tineretului țării prietene. Astfel în cinstea celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților am compus „Cîntec închinat tineretului chinez". Cu aceeași ocazie am avut și marea bucurie să ascult în interpretarea corului chinez una dintre lucrările mele.

Arta chineză, care cunoaște o veche tradiție, este prețuită și iubită de poporul nostru. Desigur că spectacolele pe care Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare le va da în țara noastră se vor bucura de un mare succes.

Pentru mine, vizita acestui mare ansamblu artistic constituie nu numai un prilej de a asculta și admira muzica și dansurile poporului chinez, dar și un prilej de a învăța din bogăția folclorului țării prietene, de a întări prietenia cu marea Chină populară.

VASILE POPOVICI
compozitor

Un nou spectacol al artiștilor chinezi

Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare a prezentat sîmbătă seara la Stadionul Giulești un nou spectacol.

Inaintea spectacolului a luat cuvîntul Tun Siau-u, locțiitor al conducătorului Ansamblului, care a salutat în numele Ansamblului pe spectatori.

Spectacolul prezentat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare, aplaudat îndelung de miile de spectatori, a dovedit odată mai mult bogăția comorilor artistice și culturale a marelui popor chinez. Au fost oferite membrilor ansamblului buchete de flori. Publicul a manifestat îndelung pentru prietenia ce leagă poporul romîn de marele popor chinez.

(Agerpres)

Un mare eveniment artistic

Ansamblul Artistic U.T.M. salută cu dragoste și entuziasm sosirea în țara noastră a Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare.

Am primit cu multă bucurie vestea turneului pe care solii artei chineze îl fac în patria noastră și considerăm drept un mare eveniment artistic, spectacolele acestui ansamblu despre a cărui măiestrie artistică am aflat din comentariile presei din republica vecină și prietenă Cehoslovacia.

Ansamblul nostru a avut de mai multe ori prilejul de a se întîlni cu una din marile formații artistice din R. P. Chineză: Ansamblul Tineretului Chinez. Pentru noi sînt de neuitat clipele petrecute împreună cu tinerii artiști chinezi la Festivalul Mondial de la Berlin, în turneul din R. P. Polonă din 1951, sau în noaptea de anul nou 1952 petrecută împreună la Moscova.

De asemenea în timpul turneului făcut în R. P. Romînă de către Ansamblul Tineretului Chinez, un rodnic schimb de experiență a dus la îmbogățirea repertoriului nostru cu primul cîntec chinez pe care l-au cîntat coriștii noștri: „Tung Fang Hung". Corul Ansamblului U.T.M. păstrează vie amintirea repetițiilor în care a învățat acest cîntec sub directa conducere a dirijorului ansamblului chinez.

Ne-am întîlnit cu solii Chinei populare și anul trecut la Festivalul Mondial de la București în cadrul concursului artistic internațional, rămînînd profund impresionați de înalta valoare a colectivelor artistice chineze, de serioasa lor pregătire și de marea lor măiestrie interpretativă. În cadrul reuniunilor și vizitelor prietenești ce au avut loc cu acest prilej, am legat prietenii sincere și durabile cu tineri chinezi, am schimbat daruri de tot felul, iar cu unii dintre ei corespondăm și astăzi.

Sosirea celui mai mare și mai valoros ansamblu de cîntece și dansuri din R. P. Chineză în Capitala țării noastre a stîrnit de aceea o atît de mare bucurie și un atît de mare interes în mijlocul nostru. Noi vom avea multe de învățat de la solii artei chineze.

Urăm Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare un călduros „Bun sosit" și sîntem convinși că se va bucura de un bine meritat succes în fața publicului romînesc.

MARIN CONSTANTIN
dirijor al Ansamblului Artistic U.T.M.

Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului

Largi perspective pentru dezvoltarea agriculturii

Vom folosi tot mai multe rezerve de teren

Un orășel de la poalele munților... Ca orice așezare din patria noastră, orășelul, reședință de raion, cunoaște în ultimii ani o dezvoltare rapidă. Chiar și industria este reprezentată aici, mai ales cea a bunurilor de larg consum. Majoritatea locuitorilor însă, au ca principală ocupație munca pămîntului.

Apariția Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului a produs multă bucurie și în Văleni. „Este vorba — spun oamenii — nu numai să muncim pămîntul nostru, dar să mai descoperim și alte pămînturi care pot fi cultivate, iar pe cele cultivate să le folosim cît mai bine. Trebuie să ajungem, odată cu țara întreagă, la cele 10 milioane de hectare spre care ne îndrumă partidul". Țăranii muncitori, tineri și vîrstnici se întreabă unul pe altul, cercetează, socotesc. Și fierberea asta nu-i zadarnică.

Din cele ce urmează, veți cunoaște unele aspecte ale preocupării țăranilor muncitori din Văleni pentru descoperirea și folosirea de noi terenuri, precum și cîteva din posibilitățile care există în acest orășel de a se mări suprafața cultivabilă.

Povestește președintele...

Un redactor al ziarului nostru s-a adresat tovarășului Manta, președintele comitetului executiv al sfatului popular al orașului Vălenii de Munte, rugîndu-l să arate posibilitățile de sporire a suprafețelor cultivabile în raza orașului și în ce fel pot fi folosite aceste suprafețe.

Iată ce a povestit președintele:

„Peste 2 ani suprafața arabilă a țării va trebui să se mărească la 10 milioane de hectare, așa scrie în Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului.

Aceasta înseamnă că va fi pîine mai multă, traiul va deveni mai îmbelșugat. Chemarea partidului ne-a însuflețit, ne-a ajutat să vedem mai bine în jurul nostru, ne-a convins de necesitatea de a porni inițiative locale. Și avem ce face în raionul nostru. Ne-am sfătuit multă vreme eu, agentul agricol și cu numeroși țărani muncitori ce hotărîri să luăm pentru viitor.

Au semănat oamenii pămînturile pînă acum, nu-i vorbă. Mulți însă nu au semănat întreaga suprafață de pămînt de care dispun. Acum, au înțeles mai bine oamenii că o asemenea situație nu este firească și că în acest fel lovesc în posibilitățile de a-și asigura o viață tot mai bună.

Pămîntul e bun, e roditor. Așteaptă numai să hrănească rădăcinile cu seva ce stă nefolosită în adîncurile lui. Dar nu rădăcinile buruienilor, ale mărăcinișurilor trebuiesc hrănite, ci ale plantelor cultivate. Nu e oare păcat să lași hectare întregi de pămînt uitate, părăsite, sub vestmînt de buruieni?

Oamenii și-au luat angajamente precise și agentul agricol a făcut o situație clară cu ceea ce se va semăna. Dar nu numai atît. Oamenii au venit și cu alte sugestii. Iată, de pildă, Nicolae Văcărelu și Petre Soare au propus celorlalți țărani muncitori să desființeze răzoarele ce despart loturile de pămînt ale fiecăruia. Aveau dreptate acești tovarăși.

Își are omul pămîntul lui, știe unde este, de ce să și-l despartă cu răzoare? Ca să facă adăpost șoarecilor și loc pentru mărăciniș? Pe locul acestor răzoare pot fi semănate destule brazde cu porumb sau alte plante. Chiar dacă la prima vedere s-ar părea că nu e prea mare ispravă într-asta, totuși, socotind că zeci de răzoare puse alături duc la o bucată bună de pămînt ce poate fi cultivată, e și asta ceva.

Pînă aici totul este destul de simplu. Avem însă planuri mai mari în problema identificării și folosirii terenurilor. Vrem ca de-a lungul Teleajenului, cît ține raza orașului, de la podul Drajna pînă la gura Vitiorii, răchitișul să dispară în următorii doi ani.

După defrișare vom semăna ovăz furajer or lucernă, apoi suprafața aceasta de aproximativ 60 de hectare va putea fi folosită pentru plantarea de pomi fructiferi. Pe de altă parte, pe o întindere de 30 de hectare se va putea înființa o mare grădină de legume.

Bătrînul nostru Teleajen, a urmat președintele, ne face mari necazuri. Mai în fiecare an se înfurie și-și revarsă apele producînd pagube destul de însemnate. Trebuie să-i înfrînăm curînd mînia asta nestăvilită și să facem îndiguiri. Și forța naturii poate, la urma urmii, să fie biruită, avem doar atîtea dovezi...

Oamenii de la noi sînt hotărîți să se achite cu cinste de sarcinile pe care le trasează partidul în Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres. După cîte am auzit ne vor ajuta tinerii, utemiștii și chiar pionierii".

Președintele vorbea cu siguranța cea mai neclintită, în numele întregului oraș. Să mai veniți pe la noi, a încheiat el cînd indicațiile din Directive vor fi prins viață!

In adunarea generală U. T. M.

— ...Și nu uita să vii în seara asta la adunarea noastră generală.

Cu aceste cuvinte și-a luat rămas bun Florea Ion, secretarul organizației de bază U.T.M. Văleni-oraș de la Rotaru Isaiia, elev al Școlii medii zootehnice și secretar al organizației de bază U.T.M. a școlii.

De cîtva timp, problema folosirii de noi terenuri pentru agricultură îl preocupă în mod deosebit pe utemiștii din Văleni. Nu-i vorbă, văzuseră ei și mai înainte bucățile de pămînt acoperite cu tufișuri de răchită și mărăcini — mai ales în lunca Teleajenului, rîpile de pe malul apei, or coastele pe care nici iarba nu mai creștea. Poate simțiseră o strîngere de inimă, dar trecuseră pe lîngă ele neatenți, fără interes. Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii doi-trei ani le-a ridicat parcă un văl de pe ochi, i-a ajutat să vadă că aceste terenuri se pot folosi, pot fi aduse în prima linie a luptei pentru creșterea producției agricole. Au fost mulți utemiști care au propus secretarului să ia în discuție această chestiune. Fără să stea prea mult la gînduri, comitetul organizației de bază U.T.M. a organizat o adunare generală pe a cărei ordine de zi a fost pusă problema descoperirii și folosirii de noi terenuri pentru agricultură. In Vălenii de Munte sînt însă mulți utemiști, iar organizația de bază U. T. M.-oraș nu cuprinde decît o parte din ei. Ceilalți fac parte din alte organizații de bază. Comitetul organizației de bază U.T.M. s-a gîndit atunci să invite la această adunare generală și delegați al celorlalte organizații, pentru ca împreună să discute temeinic și să hotărască asupra felului cum vor munci, cum vor colabora și împreună, să pornească acțiunea.

Comitetul organizației de bază U.T.M. a rugat pe un activist al comitetului raional U.T.M., tovarășul Grigore Drăguța, să prezinte referatul. Cunoscînd bine orașul Văleni și împrejurimile, tovarășul Drăguța a putut să întocmească și să prezinte un referat bun, în care se arătau concret posibilitățile de descoperire a unor suprafețe mari nefolosite și felul în care aceste suprafețe pot fi valorificate, pot da un bun randament. Utemiștii au aflat astfel că numai prin darea în folosință a unei suprafețe de aproximativ 18 hectare din lunca Teleajenului se pot acoperi cerințele de zarzavaturi ale orașului, se poate înlătura nevoia de a transporta aceste zarzavaturi de la distanțe mari, ceea ce le mărește prețul. In afară de aceasta, pe alte suprafețe pot fi cultivate furaje, porumb, se pot planta pomi fructiferi etc.

Referatul, care în încheiere a chemat pe utemiști să pornească munca pentru cultivarea de noi suprafețe, a fost punctul de plecare al unor discuții foarte însuflețite. Rînd pe rînd, mulți dintre participanții la adunare și-au spus părerea, au pus întrebări pentru a se lămuri cît mai bine, au făcut propuneri pentru buna organizare a acțiunii. In urma unei propuneri, s-a luat pe loc hotărîrea de a se înființa trei brigăzi, ai căror șefi au fost imediat desemnați de adunarea generală: tovarășii Stănescu Constantin, Niță Aurelia și Stoica Ion. Deosebit de bine venită s-a dovedit inițiativa de a colabora cu celelalte organizații de bază U.T.M. din oraș. Delegații acestor organizații și-au luat angajamente concrete în numele utemiștilor pe care-i reprezentau. Astfel, tovarășul Rotaru Isaiia a arătat că utemiștii din Școala medie zootehnică se vor împărți în grupe și astfel organizați vor participa prin rotație la munca voluntară pentru amenajarea terenurilor descoperite. „In fiecare săptămînă, cîte 10 utemiști și tineri muncitori din întreprinderea noastră vor participa la muncă" a declarat tovarășul Tomescu Aurel în numele utemiștilor și tinerilor de la întreprinderea de panificație nr. 7 Văleni. Tot tovarășul Tomescu a făcut o propunere prețioasă: antrenarea tinerilor țărani muncitori neorganizați la acțiunea organizației de bază U.T.M. Propunerea a fost primită de adunarea generală. Utemiștii vor populariza acțiunea întreprinsă de ei și vor lămuri pe tinerii neorganizați să participe cu toate forțele la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

Tîrziu, după ce adunarea generală U.T.M. a votat hotărîrea în privința descoperirii și valorificării de noi terenuri în Văleni, participanții s-au răspîndit în noapte, fiecare către casa lui. A fost o adunare generală care va da roade. Însuflețiți de perspectivele deschise agriculturii de către partid, utemiștii și tinerii muncitori din Văleni, pionierii, școlarii și tinerii intelectuali vor munci cu spor pentru valorificarea pămînturilor care stau deocamdată în paragină. Despre munca lor vom mai afla, probabil. Nu încape însă nici o îndoială că după cum vor munci, tot așa vor fi și rezultatele. Va fi greu defrișatul dezțelenitul, plantarea pomilor sau semănatul culturilor agricole. Dar de cîtă mulțumire și mîndrie îndreptățită se vor umple inimile utemiștilor din Văleni, atunci cînd de pe locurile muncite de ei se vor recolta tone întregi de zarzavaturi, fructe sau furaje!... Aceasta va fi părticica lor de contribuție la lupta tuturor oamenilor muncii, conduși de partid, pentru o producție agricolă sporită.

Hotărîrea adunării generale a organizației de bază U.T.M. Văleni-oraș din 8 sept. 1954

Prin Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului, se pune în fața oamenilor muncii un măreț program pentru dezvoltarea rapidă a agriculturii. Sarcini deosebit de importante revin pentru aceasta și utemiștilor din întreaga țară. Conduși de către organizația de partid, utemiștii din organizația noastră sînt hotărîți să sprijine din toate puterile traducerea în viață a mărețului program elaborat de partid.

Un obiectiv important din Proiectul de Directive la care tineretul își poate aduce din plin contribuția sa, este descoperirea și darea în folosință pentru agricultură a tuturor terenurilor nefolosite pînă acum. Pentru aceasta, noi ne angajăm

- **să descoperim și să redăm agriculturii circa 10 hectare de teren nefolosit.**
- **se vor forma, pentru îndeplinirea acestei sarcini, 3 brigăzi conduse de tovarășii Stănescu Constantin, Niță Aurelia și Stoica Ion, brigăzile avînd în total un număr de 28 utemiști. In fiecare brigadă se vor forma cîte 2 echipe.**
- **pentru coordonarea muncii în această acțiune se formează o comisie care va întocmi planul de activitate săptămînal al brigăzilor (ieșiri pe teren, suprafețele amenajate etc.), va ține evidența lucrărilor executate și va informa periodic comitetul organizației de bază despre desfășurarea acțiunii.**
- **pentru evidențierea fruntașilor și înlăturarea lipsurilor vom face un panou de onoare, un grafic și vom folosi gazeta de stradă și stația de radioficare.**
- **în această acțiune vom mobiliza întreg tineretul din localitate, precum pionierii și școlarii și vom asigura colaborarea cu organele de stat și cu celelalte organizații de masă, muncind în permanență sub îndrumarea și cu sprijinul organizației de partid.**

Lărgirea mecanizării lucrărilor agricole

Ing. I. Marin
din Direcția Generală S.M.T.
din Ministerul Agriculturii
și Silviculturii

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani constituie un program măreț de luptă, menit să ducă la ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor.

Una din sarcinile căreia Proiectul de Directive îi acordă cea mai mare importanță este sporirea continuă a producției agricole. Rezolvarea acestei sarcini este strîns legată de mecanizarea producției agricole, de introducerea științei și tehnicei înaintate în agricultură.

Datorită investițiilor însemnate făcute de statul de democrație populară în sectorul mecanizării, procesul de mecanizare a lucrărilor în agricultură a crescut din an în an.

Mecanizarea proceselor de producție duce la o sporire serioasă a producției agricole, datorită faptului că ea permite efectuarea lucrărilor într-un timp mai scurt, deci la termenele cele mai potrivite și în condiții calitative care nu pot fi realizate cu animalele sau cu brațele. În același timp, mecanizarea permite economisirea unui număr mare de brațe de muncă. Cu ajutorul unui sistem de mașini corespunzător diferitelor culturi sau grupe de culturi, se pot executa toate lucrările cerute de agrotehnica fiecărei culturi, în condițiile recomandate de știință. Se știe, de pildă, că folosirea unei singure combine sovietice autopropulsate „S.4" înlocuiește pe zi cca. 200 zile-om, iar pe un sezon de lucru — adică 20 zile, cît lucrează la recoltare combina — înlocuiește 4.000 zile-om. Folosirea cultivatorului mecanic la prășit, economisește de asemenea, într-o singură zi, în perioada de vîrf a muncilor agricole din an, cîte 45 zile-om.

Mecanizarea are o însemnătate deosebită, mai ales la acele culturi agricole care necesită un volum mai mare pe unitatea de suprafață și care pretinde eforturi de muncă mai grele. In cultura legumelor irigate, de pildă, culturi extrem de intensive, atunci cînd se lucrează manual sînt necesari cca. 4 oameni permanenți la hectar, pe cînd, prin mecanizarea lucrărilor, necesitățile de brațe de muncă se reduc la un sfert — adică la un om la hectar.

În introducerea mecanizării și tehnicii noi în agricultură, rolul cel mai însemnat îl au gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-urile pîrghii principale în transformarea socialistă a agriculturii noastre.

Sarcina principală a S.M.T.-urilor este ridicarea pe toate căile a producției agricole la hectar, sporirea efectivului de animale și ridicarea productivității lor în gospodăriile colective, întovărășirile agricole și gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori. Pentru aceasta, S.M.T.-urile trebuie să lărgească mecanizarea muncilor agricole, atît pentru culturile în cîmp, cît și pentru cultura cartofilor, legumelor și zarzavaturilor și să introducă mecanizarea lucrărilor în zootehnie, care necesită un mare volum de muncă. Mecanizarea pe scară largă a proceselor de producție agricolă, constituie problema cheie în dezvoltarea agriculturii noastre.

Datorită succeselor dobîndite în industria construcțiilor de mașini și tractoare din țara noastră și ajutorului frățesc primit din partea Uniunii Sovietice, rețeaua de stațiuni de mașini și tractoare s-a dezvoltat simțitor în ultimii ani, ceea ce a permis mecanizarea lucrărilor agricole în noi raioane, mărirea numărului și a volumului de lucrări mecanizate din gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și, în ultimul timp, în gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori. Astfel, față de 81 S.M.T.-uri, cîte erau în 1948, în prezent funcționează un număr de 220 S.M.T.-uri. În regiunea Constanța, de pildă, capacitatea de lucru a stațiunilor de mașini și tractoare existente acoperă cca. 51 la sută din totalul suprafeței arabile mecanizabile a regiunii — aceasta fără să mai punem la socoteală și sectorul gospodăriilor agricole de stat.

Stațiunile de mașini și tractoare dispun acum de un parc însemnat de tractoare, cu o capacitate de lucru de peste 4 ori mai mare decît în anul 1949.

Datorită muncilor efectuate de S.M.T.-uri, în 1953 au putut fi mecanizate în gospodăriile colective, aproape 90 la sută din lucrările de arătură pentru însămînțări, 45 la sută din lucrările pentru dezmiriștit și 34 la sută din cele pentru semănat — aceasta în funcție de suprafața arabilă mecanizabilă a gospodăriilor colective.

Datorită înzestrării agriculturii noastre cu tot mai multe tractoare și mașini agricole, gradul mecanizării lucrărilor agricole a crescut de la un an la altul. Astfel dacă în 1953, prășitul mecanic s-a efectuat numai pe o suprafață de cca. 6.500 hectare, în 1954 s-a depășit suprafața de 40.000 hectare, iar recoltatul mecanic, în 1954, s-a realizat în proporție de 116 la sută față de anul 1953. De asemenea, în anul acesta, s-a dezmiriștit de către stațiunile de mașini și tractoare cu peste 180 la sută mai mult decît în anul 1953.

Ţinînd seama de suprafața arabilă mecanizabilă a țării noastre, stațiunile de mașini și tractoare au executat pînă în anul trecut, cu mijloace mecanizate, 13 la sută din arăturile pentru însămînțările de toamnă, 13 la sută din arăturile adînci, 7,7 la sută din semănat și doar 1,5 la sută din lucrările de cultivare.

În următorii 2—3 ani, în fața stațiunilor noastre de mașini și tractoare stau sarcini mult mai însemnate în ce privește mecanizarea lucrărilor agricole. Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani prevede ca nivelul mecanizării lucrărilor agricole să atingă în 1956 cel puțin următoarele proporții: 25 la sută la dezmiriștit, 30 la sută la arături adînci de toamnă, 35 la sută la arături pentru însămînțări și 15 la sută la prășitul porumbului, din suprafața totală însămînțată. Proiectul de Directive socotește de asemenea necesar să se introducă pe scară largă mecanizarea lucrărilor de semănat în cuiburi așezate în pătrat, a porumbului, a florii-soarelui și a cartofului. De asemenea, să se extindă recoltatul mecanic al cerealelor și plantelor furajere.

Pentru ca în următorii 2—3 ani să ridicăm nivelul de mecanizare a arăturilor de însămînțare, arăturilor adînci de toamnă și să mărim volumul lucrărilor de semănat, prășit și recoltat, la toate culturile, în scopul obținerii unor recolte sporite la hectar, stațiunile de mașini și tractoare, vor primi pentru anul 1954, un număr însemnat de tractoare de diferite tipuri, precum și mașini agricole corespunzătoare, suspendate și tractate. Pentru a reduce raza de activitate a unor S.M.T.-uri, care în prezent sînt obligate să lucreze la distanțe pînă la 60—70 km., Proiectul de Directive arată că se vor înființa, în 1955, un număr de 20 S.M.T.-uri noi, dotate cu mașinile, utilajele și construcțiile necesare, după un plan de dotare bine stabilit.

Ţinînd seamă de aceste sarcini de seamă puse în fața stațiunilor de mașini și tractoare și de posibilitățile largi ce le au la îndemînă, este inadmisibil ca mijloacele tehnice perfecționate de care dispun S.M.T.-urile să fie prost întreținute, slab reparate și scoase prematur din uz — cum se întîmplă la unele S.M.T.-uri.

Este știut că, pentru a putea mări volumul lucrărilor mecanizate, este absolut necesar ca întregul parc de mașini și tractoare să fie întreținut în cele mai bune condițiuni, spre a se menține în perfectă stare de funcționare pe timpul lucrărilor agricole. De aceea, proiectul de Directive prevede înființarea de noi ateliere, uzine de reparații și ateliere mobile.

Pentru a realiza măsurile propuse în Proiectul de Directive, stațiunile de mașini și tractoare urmează să ia o serie de măsuri organizatorice și să aplice metode înaintate de muncă care au dus și în anul trecut, în unele stațiuni, la obținerea de realizări însemnate în direcția îndeplinirii planului de producție.

În multe stațiuni, sub îndrumarea organizațiilor de partid, a luat naștere în ultimii ani o puternică mișcare de folosire a întregii capacități de lucru a tractoarelor, pentru a scurta cît mai mult durata muncilor agricole și, în același timp, pentru a lărgi mecanizarea lor. La S.M.T. Reghin din Regiunea Autonomă Maghiară, S.M.T. Cîmpia Turzii, regiunea Cluj etc. în campania de primăvară au fost folosite cuplaje de cîte 2 semănători, sau 2 cultivatoare la un tractor. Aceasta a permis folosirea mai completă a capacității de producție a tractorului și, tot odată, a permis ca cel de al doilea tractor — devenit acum liber — să lucreze la alte munci agricole. Pe de altă parte, în numeroase alte stațiuni tinerii mecanizatori au introdus a patra trupiță la plugul „Ilie Pintilie", mărind astfel cu 25 la sută randamentul de lucru la arături. Lucrînd în mare măsură după metoda graficului orar al mecanizatorului sovietic Ivan Buneev, tractoriștii de la S.M.T. Turnișor, regiunea Stalin, au îndeplinit sarcina de plan în campania de primăvară cu 15 zile înainte de termen.

Pentru îmbunătățirea folosirii parcului de mașini și tractoare va trebui extins lucrul pe două schimburi și micșorat la maximum timpul pierdut pentru remedierea defecțiunilor ivite în cîmp și a deplasărilor în gol. Metoda principală pentru mărirea productivității muncilor mecanizate, este întrecerea socialistă, care trebuie să fie introdusă pe scară largă în fiecare S.M.T. Desfășurarea largă a întrecerii pentru cucerirea titlului de cinste de „cel mai bun tractorist" trebuie să ducă în mod nemijlocit la grăbirea ritmului de executare a muncilor agricole, la lărgirea mecanizării lor. De aceea, urmărirea acestei întreceri trebuie să constituie o preocupare de seamă pentru conducerile S.M.T.-urilor.

Sarcina principală a stațiunilor de mașini și tractoare constă în ridicarea, prin toate mijloacele, a producției la hectar la toate culturile, în gospodăriile agricole unde lucrează. Acest lucru poate fi realizat numai dacă muncile agricole sînt efectuate de brigăzile de tractoare la timp și de bună calitate, dacă agronomii din S.M.T.-uri îndrumează în permanență pe membrii gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor agricole și pe țăranii muncitori cu gospodării individuale, asupra introducerii metodelor agrotehnice înaintate.

În multe stațiuni, sub îndrumarea organizațiilor de partid au luat ființă brigăzi de calitate. Aceste brigăzi cuprind tineri tractoriști care au studiat temeinic regulile agrotehnice și îndrumează gospodăriile colective, întovărășirile și gospodăriile individuale, asupra aplicării lor.

Una din problemele cele mai importante în munca S.M.T.-urilor este modul cum ele țin legătura cu gospodăriile colective, întovărășiri și gospodării individuale și de felul cum își exercită rolul lor de organizator al producției. Relațiile dintre S.M.T.-uri și gospodăriile agricole deservite, sînt reglementate prin contractul de lucrări ce se încheie la începutul fiecărui an agricol.

Incheierea de la începutul anului a contractelor de lucru pînă la acoperirea întregii capacități de producție a S.M.T.-urilor, are o mare importanță în organizarea brigăzii de tractoare pentru realizarea planului de producție S.M.T. și lărgirea mecanizării lucrărilor agricole. Stațiunile de mașini și tractoare din regiunile Stalin, Timișoara, Arad etc., care au muncit mai temeinic în cursul iernii trecute pentru a-și acoperi prin contractări capacitatea de producție, au reușit, încă de la începutul lunii februarie a.c., să încheie contracte pentru întreaga lor capacitate de lucru din campania de primăvară. In felul acesta s-a putut desfășura, pe brigăzile de tractoare, nu sarcina teoretică de plan a campaniei, ci sarcina reală de lucru, putîndu-se stabili de la început ce lucrări se vor mecaniza, iar brigăzilor li s-a stabilit de la început itinerariul de deplasare cel mai potrivit, care să înlăture toate deplasările în gol, inutile ale tractoarelor.

Una din principalele cauze care au determinat lipsurile serioase existente în munca unor S.M.T.-uri este și aceea că nu au fost asigurate brigăzile de tractoare cu personal bine pregătit.

In scopul îmbunătățirii folosirii parcului de mașini și tractoare, al măririi productivității muncii personalului brigăzilor de tractoare, al trezirii interesului și răspunderii pentru obținerea unor recolte mari la culturile agricole în gospodării agricole colective, întovărășiri agricole și pe pămînturile țărănimii muncitoare cu gospodării individuale, Proiectul de Directive prevede recrutarea de cadre de mecanizatori din rîndul colectiviștilor, al întovărășiților și țărănimii muncitoare și pregătirea lor profesională corespunzătoare sarcinilor ce le au de îndeplinit.

Pentru completarea cunoștințelor politico-profesionale ale muncitorilor din S.M.T. conducerile stațiunilor au ca sarcină de seamă de a organiza temeinic, din timp, cursurile profesionale în timpul iernii. De felul în care vor funcționa aceste cursuri depinde în cea mai mare măsură crearea condițiilor pentru ridicarea continuă a calității lucrărilor agricole și îmbunătățirea întreținerii și reparării parcului de mașini.

Organizațiile U.T.M. din cadrul S.M.T.-urilor, au un rol important în organizarea acestor cursuri și în mobilizarea tinerilor tractoriști la participarea regulată la cursuri. Cu atît mai mult organizațiile U.T.M. din S.M.T. trebuie să participe la îndeplinirea acestei sarcini, cu cît se știe că pentru tinerii tractoriști cursurile din timpul iernii au o importanță imensă atît în ce privește ridicarea nivelului lor profesional, cît și în ce privește educarea lor în spiritul disciplinei în muncă, al grijii față de bunurile statului etc.

Îmbunătățirea muncii politice profesionale în S.M.T.-uri, și întărirea legăturilor dintre S.M.T.-uri și gospodăriile colective, întovărășirile și gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori, pe baza rolului conducător al S.M.T.-urilor, vor ajuta stațiunile de mașini și tractoare să lărgească necontenit mecanizarea lucrărilor agricole, aducînd astfel o contribuție importantă la ridicarea producției agricole, să îndeplinească cu cinste sarcinile puse în fața de partid și guvern în vederea dezvoltării continue a agriculturii noastre.

Planurile și angajamentele noastre

Alexandru Obadă
directorul G.A.S. Secueni
regiunea Iași

Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului a fost prelucrat și discutat cu un deosebit interes de către inginerii și tehnicienii noștri organizîndu-se totodată o convorbire cu muncitorii din gospodărie.

În această convorbire s-a pus în discuție importanța dezvoltării agriculturii noastre și perspectivele concrete ale G.A.S.-Secueni în lumina Proiectului Directivelor Congresului al II-lea al Partidului.

Gospodăria Secueni are posibilitatea să mărească suprafața cultivabilă cu încă 20 ha. prin desecarea pășunilor mlăștinoase, și cu 40 ha. prin dezțelenirea unor pășuni degradate. De asemenea, vom mări suprafața cultivată cu încă 10 ha. prin micșorarea zonelor de cale ferată și cu 20 ha. prin reducerea zonelor de șosele și drumuri.

Printr-o serie de lucrări de amenajare, sectorul legumicol poate să crească cu 45 ha. Pentru asigurarea în orice timp cu apă necesară a sectorului semincer legumicol se vor lua măsuri de repunere în funcțiune a instalației de ploaie artificială pe o suprafață de 70 ha., instalație ce va fi extinsă pînă la 100 ha.

Așa cum prevede Proiectul de Directive, în următorii 2-3 ani se va extinde mecanizarea lucrărilor agricole.

Începînd cu acest an, noi am trecut la înlocuirea tractoarelor I.A.R. cu K.D. Totodată s-a mărit parcul de mașini și tractoare, cu tractoare și mașini venite din U.R.S.S., care sînt potrivite culturilor din gospodărie, asigurînd de la început lucrările de pregătire a terenurilor, însămînțări, întreținere și recoltări mecanizate.

Pentru extinderea electrificării, gospodăria a instalat la toate secțiile sale iluminatul electric pentru toate sectoarele. La centrul gospodăriei se va înlocui vechea instalație de curent continuu cu o instalație de curent alternativ, lucrare care s-a și început.

În gospodăria noastră sînt posibilități de punere în valoare a unor terenuri virane de 30 ha. prin plantarea lor cu pomi.

În anii viitori noi vom crea perdele de protecție pe marginea drumurilor prin plantarea a 6000 de pomi fructiferi.

Suprafața cultivată cu cereale de toamnă va fi extinsă în gospodăria noastră cu încă 20 la sută. Proiectul de Directive prevede sporirea producției globale de cereale în următorii 2-3 ani, pînă la 10.500.000 tone, mărindu-se recolta medie la hectar.

Gospodăria noastră are posibilitatea să sporească producția de cereale astfel:

Grîu de toamnă la	2000—2200	kg./ha.
Orz toamnă la	2000	„
Ovăz la	1500	„
Secară de toamnă la	1600	„

Aplicînd metode noi de însămînțări, îngrășăminte și efectuînd la timp lucrările de întreținere, recoltare, dezmiriștire și arături adînci de toamnă se pot obține însemnate sporuri de recoltă.

Ţinînd seamă de specificul gospodăriei noastre noi vom crea loturi semincere specializate pentru cultura cerealelor și vom extinde cultura soiurilor valoroase nou create.

Proiectul de Directive prevede să se extindă producția semințelor de legume astfel ca în anul 1956 să se asigure cel puțin 11.000 tone sămînță selecționată.

La gospodăria Secueni au fost luate măsuri de organizare a centrului de selecționarea semințelor de legume, producerea de semințe fiind una dintre ramurile ei de producție principale. Noi cultivăm anual 350 ha. cu seminceri legumicoli și livrăm statului aproximativ 210 tone semințe selecționate.

În vederea măririi șeptelului și în special a numărului bovinelor, gospodăriei noastre îi revine sarcina să aibă o bază furajeră corespunzătoare. In acest scop se va majora prin aplicarea regulilor agrotehnice producția medie la cultura furajelor: fînuri, suculente și masă verde.

Prin terminarea complexului de lucrări de adăposturi igienice se va asigura cazarea optimă și corespunzătoare a întregului efectiv de animale. Un obiectiv de seamă pe care-l urmărește gospodăria Secueni este mărirea producției de lapte, astfel ca producția pe cap de vacă furajată să ajungă la 3000 litri de lapte anual.

În anul 1955 gospodăria noastră va ajunge la un efectiv de 300 vaci în producție, 100 scroafe și tineretul respectiv ca bază de livrare pentru prăsilă și îngrășătorii.

Acestea sînt planurile și angajamentele noastre pentru îndeplinirea indicațiilor din Proiectul de Directive ale Congresului Partidului.

Scrisoare unei instructoare de pionieri

E început de nou an școlar. Știi, Veronica, se împlinesc opt luni de cînd am fost numită instructoare de pionieri, dar parcă abia acum îmi iau munca în primire. Te miri de vorbele mele? Nu trebuie, Veronica. Ca mine gîndesc poate în acest moment și alți instructori de pionieri. Sînt sigură.

Da, am fost instructoare de pionieri și pînă acum dar ce-am reușit să fac în tot acest timp? Poate doar să fac cunoștință cu copiii. Ii am parcă în fața mea, și uneori, am impresia că ochii lor mă privesc și mă întreabă: „Oare în asta constă viața pionierească? In adunări care se aseamănă unele cu altele, în mici acțiuni neinteresante?"

Tu, Veronica, ești instructoare ca și mine. Tocmai de aceea îți și scriu. Vreau să-ți vorbesc despre planurile mele și știu că nu vei întîrzia la rîndul tău să-mi scrii cît mai de grabă părerea ta și, mai ales, să-mi spui ceva despre planurile tale.

Să încep cu o întîmplare petrecută la noi în tabără. Intr-o zi (parcă ți-am vorbit eu ție de asta) i-am anunțat pe copii că vom merge în excursie la Sinaia. Iți dai seama ce bucurie pe ei? Incepuseră să vorbească numai despre aceasta. Odată am surprins o discuție dintre Dorina și Julieta. Se aflau în grădină și pliveau tăcute florile, cînd deodată una din ele spuse:

— In pădure sînt urși. Dacă ne afundăm prea tare...

— Unde? La Sinaia? Dar parcă urșii se plimbă ziua?

Altădată mi-au ajuns la ureche vorbele lui Lupan. El auzise că în această excursie vor vizita și un castel.

— Măi, — îi spunea el unui alt pionier — castelul ar trebui să aibă smei. Da, să știi că așa e — continua el prefăcîndu-se convins de ceea ce spune. Ce fel de castel ar fi ăla fără smei? Eu am să-mi fac sabie dintr-un lemn tare...

Am zîmbit: Lupan vroia să justifice într-un fel de ce își va lua sabia.

Aceste discuții și altele asemănătoare m-au bucurat. Ele îmi arătau cît de mult îi preocupă pe copii excursia aceasta.

Ai vrea poate să-ți povestesc cum a fost în excursie. Din păcate n-am ce-ți povesti. A venit ziua excursiei și copiii s-au prezentat cu toții la școală de unde urma să plecăm. Unii au venit cu o oră mai de vreme. Erau pregătiți, gata de drum. Se plimbau nerăbdători, în grupuri, prin curtea școlii, pe stradă și discutau pe teme diferite: istorice, geografice; naturaliștii își făceau planuri de ce bogății vor aduce pentru cercul lor etc. Toate discuțiile se purtau numai în jurul excursiei. A trecut o oră, două, iar după trei ore de așteptare ni s-a transmis vestea că mașina care trebuia să ne ducă la Sinaia nu poate să vină deoarece e defectă de trei zile. Nu-ți mai spun ce-a fost atunci, cîtă amărăciune pentru copii...

Eu însă, din întîmplarea aceasta am învățat două lucruri foarte importante, pe care, teoretic, le știam și înainte, dar pe care se vede le uitasem: întîi că pionierii sînt dornici de o activitate interesantă, atractivă; al doilea că orice acțiune trebuie pregătită cu multă grijă, în așa fel încît să reușească. Altminteri distrugi toată bucuria, tot entuziasmul copiilor.

Excursie tot va trebui să facem. Vom vedea Valea Prahovei, vom cunoaște Sinaia. Iar cînd vom intra să vizităm castelul îl voi așeza în față pe Lupan cu sabia de lemn scoasă din teacă. Vom merge pe munte, ne vom afunda în pădure și, sînt sigură, Dorinei n-are să-i mai fie frică de urși... Și cîte lucruri minunate vom mai face încă în excursia aceea.

Iți spuneam (lucrul acesta îl știi și tu prea bine) că pionierii sînt dornici de fapte neobișnuite, pasionante, de întîmplări interesante. Am văzut asta din pregătirile pe care le făceau pentru excursie, din discuțiile lor aprinse. Dar mă întreb: de ce oare nu sînt la fel de preocupați, de absorbiți atunci cînd e vorba de o adunare cu temă, de pildă? Eu zic că aici noi sîntem de vină. Da, Veronica, noi, instructorii care nu știm să pregătim o astfel de adunare, noi sîntem de vină. O facem plicticoasă, neinteresantă. O „pregătim" numai așa fiindcă e trecută în plan, fiindcă trebuie să dăm raport despre ea la comitetul raional.

Plănuiesc să fac o adunare cu temă istorică. Dar nu cum le făceam pînă acum. N-o să-i pun pe copii să învețe lecții și să vină apoi să le spună ca la ora de curs. Nu, așa ceva nu trebuie să se mai întîmple. Iată cum vreau să se desfășoare această adunare. M-am gîndit să iau ca temă figura lui Ștefan cel Mare. Imi închipui cum va fi la adunare. Un pionier va povesti pe scurt cîteva date istorice în legătură cu această temă. Apoi va urma partea cea mai interesantă. Se vor povesti legende despre acest mare domnitor patriot. Există multe și deosebit de frumoase. Le vom găsi în „O samă de cuvinte" a lui Neculce. Alți pionieri vor recita poezii despre Ștefan cel Mare, iar cineva îi va desena portretul. Nu știu, Veronica dacă-ți dai seama cît de interesantă poate fi o astfel de adunare. Totul e să fie bine organizată. Eu, de pildă, am să fac așa: voi pregăti grupe de trei sau patru copii, care să lucreze separat, fără să știe una ce lucrează cealaltă. In felul acesta pionierii se vor pregăti intens, cu pasiune, dornici să aducă ei cea mai bună „surpriză".

Mai am multe în plan, Veronica. Și toamna și iarna vom face sport, vom activa în cercuri, iar adunările tematice — desigur vii, atrăgătoare, ingenios organizate — vor rămîne o formă importantă. Știi la ce temă mă mai gîndesc? Ceva cu marina. Le place grozav copiilor să afle cît mai multe despre viața marinarilor. Dar nu așa, o conferință plictisitoare în care să-i atragă pe copii numai uniforma celui ce vorbește. Ce rost ar avea? Copiii n-ar asculta nici un cuvînt, în schimb, privind uniforma de marinar a „povestitorului" vor vedea în spatele acestuia marea nemărginită, mare pe care vor începe îndată să călătorească cu gîndul. Și de bună seamă, le va părea rău atunci cînd călătoria lor spre țărmuri îndepărtate va fi întreruptă de aplauzele instructoarei. Nu, nu așa va fi adunarea noastră. Copiii vor sta în bănci, iar un marinar bun povestitor, care cunoaște bine viața de pe mare le va povesti întîmplări și fapte din călătoriile lui. Să reiasă din povestiri și vitejie și patriotism, toate fiind expuse viu, plastic, emoționant. Sînt sigură că și adunarea aceasta cu temă din viața marinarilor va fi interesantă.

Aș mai putea să-ți vorbesc și despre alte adunări tematice pe care am de gînd să le organizez în vederea unei activități atrăgătoare și educative. Nu vreau însă să întind scrisoarea.

Veronica, închei și te rog să-mi scrii și tu mie. Tu cum vei organiza activitatea pionierilor? Ce lucruri interesante îți propui?

ELENA SÎRBU

P.S. Scrie-mi pe adresa: Școala elementară „16 Februarie 1933" București (acolo sînt instructoare de pionieri).

ptr. conformitate,
IONICA BUJOR

Uzină electrică construită prin autoimpunere

În casele țăranilor muncitori din comuna Supuru de Jos, regiunea Baia Mare, s-a aprins lumina electrică. Uzina electrică, care a intrat de curînd în funcțiune, a fost construită din sumele provenite din autoimpunere și prin munca voluntară depusă de locuitorii comunei și de cei din satele Jurcuța și Supuru de Sus care de asemenea vor fi alimentate cu energie electrică de la noua uzină.

Semnarea unui Acord comercial și de plăți cu Israel

În cursul lunilor august-septembrie 1954, au avut loc la Ierusalim tratative între Republica Populară Romînă și Israel cu privire la schimburile comerciale între cele două țări.

Ca urmare a acestor tratative, a fost semnat la 9 septembrie a.c., la Ierusalim un Acord comercial și de plăți între Republica Populară Romînă și Israel.

Mărfurile care vor face obiectul schimburilor pe baza Acordului semnat, corespund intereselor economiei ambelor țări.

Din parea romînă, Acordul comercial și de plăți a fost semnat de ing. M. Petri, directorul importului din Ministerul Comerțului Exterior, iar din partea israeliană de Moshe Bartur, directorul Diviziei Economice din Ministerul Afacerilor Externe israelian.

(Agerpres)

Concursul republican al tinerilor artiști

În cadrul primului concurs republican al tinerilor actori, regizori și pictori scenografi, sîmbătă dimineața, în sala Studioului actorului de film „C. Nottara" din Capitală, tineri artiști ai Teatrului de Stat din Sibiu și ai Teatrului Național din Craiova au prezentat un program de fragmente din piese.

Seara, tinerii actori ai Teatrului Municipal au prezentat piesa „Visul unei nopți de vară" de W. Shakespeare.

(Agerpres)

Informație

Sîmbătă dimineața, membrii Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare au vizitat Palatul Pionierilor din Capitală.

Pionierii au oferit solilor artei chineze numeroase buchete de flori, cravate roșii și insigne.

La urările de bun sosit în mijlocul pionierilor, a răspuns Li Vei, prim locțiitor al conducătorului Ansamblului.

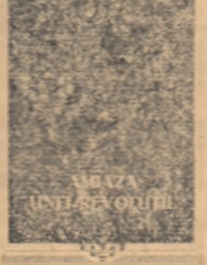
Oaspeții au vizitat apoi parcul și Palatul Pionierilor.

La plecare, pionierii au oferit membrilor Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare daruri executate de ei.

(Agerpres)

CARȚI NOI

MIRCEA ZACIU: „Amiaza unei revoluții". — E. S. P. L. A

Scenariul literar „Amiaza unei revoluții" evocă imaginea frămîntată a evenimentelor revoluției din 1848 în Țara Romînească. Autorul înfățișează cu mult patos activitatea marelui patriot N. Bălcescu pentru pregătirea revoluției, lupta mulțimilor din București pentru triumful revoluției. Sînt demascate uneltirile trădătoare ale reprezentanților burgheziei contrarevoluționare, înăbușirea în sînge a revoluției de către armatele turcești.

Cititorul urmărește cu mult interes desfășurarea unor evenimente importante din istoria patriei noastre. Imaginile create de scriitor au darul să pună în valoare ideea centrală a lucrării, după care masele populare sînt adevăratele făuritoare ale istoriei.

CRONICA MUZICALA

Înalta școală a artei interpretative sovietice

In ultimele săptămîni, publicul bucureștean iubitor de muzică, a urmărit cu mult interes concertele și recitalurile date de artiștii sovietici veniți în țara noastră cu ocazia aniversării a 10 ani de la eliberarea patriei.

Din grupul muzicienilor sovietici face parte și cuartetul „Ceaikovski", care în cadrul a două concerte a dat un strălucit exemplu de înaltă măiestrie interpretativă. Această formație se compune din Iulian Sitkovețki (vioara I) laureat al Concursului Unional și al Concursurilor Internaționale de la Varșovia și Praga, Anton Saroev (vioara II) laureat al Concursului Internațional de la Praga, Rudolf Barșai (violă) laureat al Concursului Internațional de la Budapesta și Iacov Slobodkin (violoncel) laureat al Concursului Unional și al Concursului Internațional de la Praga, toți patru tineri artiști absolvenți ai Conservatorului de Stat din Moscova.

Deși fiecare din membrii cuartetului are o bogată activitate solistică și o personalitate artistică bine conturată, reuniți într-o formație de muzică de cameră, ei reușesc pe deplin să devină un tot unitar, bine închegat care redă la înalt nivel artistic lucrările executate. Programul primului concert a fost compus din cuartetul în re minor de Franz Schubert și cuartetul nr. 3 în fa major de Dmitrii Șostakovici.

Intors din turneul de concerte făcut în țară, miercuri 7 septembrie, cuartetul „Ceaikovski" a dat al doilea concert în sala Ateneului R.P.R.

În program figurau cuartetul Nr. 11 în fa minor de L. van Beethoven, cuartetul Nr. 4 în re major de D. Șostakovici și cuartetul Nr. 3 în mi bemol minor de P. I. Ceaikovski. Din nou am avut ocazia să admirăm înaltul nivel artistic la care s-au prezentat membrii cuartetului, adînca înțelegere pentru fiecare dintre bucățile executate și interpretarea care dispune de o gamă infinită de posibilități pentru redarea realistă a lucrării.

Cuartetul Nr. 11 în fa minor de Beethoven — în care frămîntării sufletești și conflictului din partea întîia li se opun melodicitatea caldă și expresivă din partea a doua și puternicele accente dramatice din „Larghetto expressivo" care își găsesc o rezolvare în finalul plin de vigoare și viață — a fost interpretat cu multă sensibilitate și finețe, cu profunzime și o nuanțare perfectă, realizîndu-se astfel o imagine pregnantă a acestei lucrări. Încă de la primul concert publicul a rămas cu o puternică impresie ascultînd cuartetul Nr. 3 în fa major de D. Șostakovici. Cu prilejul executării cuartetului Nr. 4 în re major am putut din nou constata înalta măiestrie și pricepere cu care compozitorul a reușit să dea viață în artă clocotului său sufletesc, bogăției lumii sale de idei. Partea întîia, foarte concisă ca formă, plină de tensiune dramatică, a fost cîntată cu mult avînt, viguros și energic.

In partea a doua, Andantino, interpreții au reușit să exprime într-un mod sugestiv sentimentul de durere sfîșietoare, caracteristic unora din părțile lente din creația lui Șostakovici.

Ultimele două părți ale cuartetului, cîntate fără întrerupere, ne-au prezentat un tablou viu și variat de imagini muzicale, specific rusești.

Cîntînd cu multă grație și finețe, cu spiritualitate și nerv, imprimînd o ritmică viguroasă și un caracter hotărît momentelor agitate, cei patru muzicieni au realizat o frumoasă interpretare a acestei părți în care lirismul și exuberanța se îmbină cu o mare forță evocatoare. Concertul s-a încheiat cu cuartetul Nr. 3 în mi bemol minor de P. I. Ceaikovski. Această lucrare — din păcate prea puțin cîntată la noi — conține pagini de rară frumusețe cum este bunăoară partea doua, Allegretto vivo e scherzando, cristalină, plină de mișcare, ce se revarsă ca un șuvoi nestăvilit, sau partea treia, Andante funebre e doloroso, tablou plin de jale și reculegere care impresionează profund pe ascultători.

Și în interpretarea acestei lucrări, cuartetul „Ceaikovski" a dovedit adîncă cunoaștere a conținutului operei și o stăpînire deplină a instrumentelor, rezolvînd cu măiestrie toate problemele de ordin tehnic. Ca supliment, oaspeții sovietici au interpretat, pe lîngă binecunoscuta „Nocturnă" din cuartetul de Borodin, 3 fragmente din „Viziuni fugitive" și un fragment din baletul „Romeo și Julieta" de Serghei Procofiev în aranjamentul remarcabil al violonistului Rudolf Barșai în care posibilitățile cuartetului de coarde sînt exploatate cu multă pricepere și rafinament.

Cele două concerte sînt un exemplu grăitor pentru serioasa pregătire artistică a muzicienilor sovietici, pentru înalta prețuire care se acordă genului muzicii de cameră în Uniunea Sovietică, pentru interpretarea profund realistă a lucrărilor prezentate și totodată un serios îndemn și ghid în activitatea formațiilor noastre.

★

Tinerii maeștrii ai arcușului au dat și recitaluri de sine stătătoare, cînd ascultătorii au avut prilejul să ia un contact și mai direct cu arta lor. Iulian Sitkovețki este un artist virtuos al viorii. Pentru el nu mai există probleme de execuție nerezolvate. Cele mai dificile Capricii de Paganini, vestita piesă de concert Campanella de același compozitor precum și unele bucăți de mare bravură violonistică, cum au fost Burlesca de Andrejovski și în deosebi Capriciul de Lipinski au fost executate cu ușurință stîrnind admirația tuturor. Sitkovețki este însă mai mult decît un virtuos al viorii. El folosește minunata-i măiestrie doar ca un mijloc pentru a exprima în chip convingător, dincolo de strălucirea execuției, fondul de idei și de emoții al bucăților pe care le prezintă. Repertoriul său cuprinde o seamă de piese muzicale, aparținînd unor școli și epoci îndepărtate pe care le redă în chip mlădios, cu strălucire, și în stilul respectiv.

Spre exemplu, interpretînd sonata în re minor de Bach, pentru vioară solo, Sitkovețki a înfățișat cu grație caracterul ușor dansant al mișcării courante și cu o viață tumultoasă bourée (la origină un vechi joc popular francez) dar nu s-a depărtat nici o clipă de sobrietatea specifică marelui Bach.

Cu vie și activă pătrundere a conținutului muzicii el a redat frumoasa Sonata de Cesar Franck pentru ca, trecînd la „Meditație" de Ceaikovski, să găsească acele accente de răscolitor patos, proprii marelui compozitor rus.

Violoncelistul Iakov Slobodkin este — alături de Mstislav Rostropovici și Daniil Șafran, două nume dragi, cunoscute publicului din vizitele pe care ei le-au făcut în țara noastră — un valoros exponent al școlii sovietice de violoncel. Titular al mai multor premii (la concursul unional din 1937 și concursul internațional din 1950 de la Praga), Slobodkin se distinge prin interpretarea de adîncime pe care o dă muzicii. El dispune la rîndul său de un vast repertoriu. Tehnica sa e înaltă, tonul deosebit de cald. Slobodkin are darul de a comunica și celei mai simple fraze muzicale o mare putere de expresie. Este neîntrecut în acele reluări „piano" ale temei și nuanțele sale de intensitate ca și expresivul vibrato le folosește cu artă pentru a reda conținutul emoțional al muzicii. Spiritual și în același timp liric în Sonata de Haydn, plin de vervă și fantezie în Sonata de Weber, Slobodkin a găsit pentru concertul de Saint Saens acea noblețe a frazării care să redea cel mai bine gîndirea și sensibilitatea compozitorului.

In piesele mai mici care au urmat — o Nocturnă de Chopin, Impromptu de Arutiunian și acea melodie caldă de Vlasov care e un demn continuator al tradiției cîntecului liric rus, interpretul a dovedit o sensibilitate gingașă, profundă, și de mare discreție. Aceste minunate calități îl duc pe violoncelist pe culmile cele mai înalte ale artei interpretative.

Atît Sitkovețki cît și Slobodkin au fost acompaniați la pian de Alexandr Dediuhin care a păstrat ambelor manifestări — datorită acelei fuziuni delicate a acordurilor și măestriei cu care a tratat orchestral pianul — un înalt nivel artistic.

★

De un mare succes s-a bucurat recitalul pe care l-au dat cîntăreții sovietici. Soprana dramatică Evghenia Smolenskaia este artistă emerită a R.S.F.S.R., solistă a Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S. și laureată a concursului unional cît și a concursului I internațional de la Budapesta. Dispunînd de o voce clară, puternică și de un larg diapazon de nuanțe, de la cîntul expresiv în mezzo-voce pînă la acutele de mare amploare, Evghenia Smolenskaia a creiat din capul locului atmosfera de glorioasă tradiție a cîntecului rus, interpretînd cu o adîncă simțire „Impăcare" de Ceaikovski, „Te aștept" de Rachmaninov și cu puternice accente dramatice „Descîntec" de Șaporin. Ea a exprimat de asemenea cu plenitudine tumultul sufletesc al eroinelor dramelor muzicale „Vrăjitoarea" de Ceaikovski și „Tosca" de Puccini și cu multă autenticitate un cîntec popular ucreainean.

Baritonul Belov, solist al Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S., laureat al concursului internațional de la Praga, a cîntat marile arii din operele „Traviata" de Verdi, „Yolandda" și „Evgheni Oneghin" de Ceaikovski, cărora le-a redat cu o mare căldură a expresiei, sentimentul dramatic ce stă la baza lor.

El a cîntat cu o neîntrecută măestrie, „Nu mă ispiti" și „Spune dece" de Glinka, „Clipa hotărîtoare" de Ceaikovski și „Cîntecul clopotului" de Kurilov, dovedindu-se unul dintre cei mai valoroși interpreți al minunatelor romanțe ruse.

Recitalul a fost încheiat de soprana lirică de coloratură, Valentina Maximova, solistă a Teatrului Academic de Operă și Balet „Kirov" din Leningrad, laureată a concursului internațional de la Berlin. Programul său a fost deosebit de divers: de la marea arie a Antonidei din „Ivan Susanin" de Glinka și ariile din operele „Rigoletto" și „Traviata" de Verdi pînă la „Aleluia" de Mozart și „Cîntecul de leagăn" de Ceaikovski.

Cîntăreața care dispune de o frumoasă voce soprano, de mare intensitate și claritate cu creșteri în acut de o forță deosebită, este o eminentă reprezentantă a înaltei școli sovietice a cîntului. Ea a redat nu numai cu o mare virtuozitate elementele de bel-canto ale operei italiene, dar a comunicat celor cîntate o intensă expresivitate și poezie.

Acompaniamentul pianistic a fost asigurat de Vera Vladimirova, a cărei tehnică și muzicalitate excepțională au avut o contribuție însemnată la succesul deosebit al acestui recital.

★

Prezența mai îndelungată a artiștilor sovietici în mijlocul nostru a fost mai mult decît un lung șir de bucurii, de emoții artistice. Ea a constituit în același timp un prilej de bogate învățăminte pentru tineretul nostru ce se consacră artei. Este învățătura înaltei școli interpretative sovietice.

C. TEODORIU

PRIETENII

Schiță de Mioara Cremene

Acolo, la Bicaz, printre oamenii care lucrează laolaltă ca să dea apei strălucire, ne-am cunoscut noi, cîțiva prieteni de-o vîrstă și ne-am legat printr-o dragoste frățească.

Nu, nicicînd n-am să pot uita fața ascuțită de șoricel pistruiat a lui Tăsică, făptura înaltă și ciolănoasă a lui Blajici, organizatorul grupei noastre utemiste, ori pofta de mîncare uriașă a lui Bondocu — și rîsul său sănătos. N-am să-l uit pe Barosanu, cel bălai, nici voinicia-i neobișnuită, nici pe Ciupitu, „gospodina noastră", nesecat izvor de cîntece și glume, în timp ce trecea cu mătura printre paturi, ori zugrăvea complicate desene cu flori. Și aș nimeri oricînd cu ochii închiși, baraca din spatele birourilor în care își făcuse rost de același dormitor echipa noastră, a celor mai tineri de pe șantier sau echipa lui Serega, cum ni se mai spunea.

Am să-mi aduc întotdeauna aminte de diminețile limpezi, în care porneam la lucru, împreună, fluierînd și încercînd să ne ținem în pas, ca și de serile calde de vară, în care jucam șah, în timp ce Ciupitu cîrpea ciorapii tuturor. Bondocul silabisea lecțiile pe a doua zi la școala de alfabetizare, iar Tăsică ne arăta tălpile goale, întins cum era pe pat și citind cu înfocare „Taras Bulba".

Da, sînt amintiri de neșters! Dar dintre toate, mai dragă parcă mi-e una și am să vi-o spun.

Intîmplarea se învîrtește în jurul lui Serega și acum bag de seamă că tocmai despre el, despre omul cel mai de seamă din această mînă de prieteni, v-am vorbit mai puțin. De fapt, dacă mă gîndesc bine, nu e o întîmplare Cu toate că îi spuneam pe nume, Vasile, toți aveam un fel de sfială înaintea lui. I se mai zicea în tabără „macovei" — așa numeau țăranii din partea locului ursul Era cel mai vîrstnic dintre noi și avea mai bine de 19 ani. La chip nu era prea frumos. Mic, dar cu un trup îndesat, cu mușchi oțeliți, avea niște brațe, parcă anume făcute ca să țină perforatorul.

Pe fața lui negricioasă, tăbăcită de praful de piatră, numai ochii păreau neașteptați și gura. O gură cu buzele strînse încăpățînat, sub mustața ca o dungă și niște ochi, în care albul și negrul te ardeau.

Despre Vasile Serega umblau în tabără tot felul de povestiri. Era moț și se zice că fusese copil de pripas, iar mai pe urmă ajunsese cioban. Dar el însuși vorbea îndeobște rar și parcă anume mai rar despre copilăria sa.

Se mai spune că ajuns pe șantier și-ar fi așternut mult timp pătura alăturea de pat, obișnuit cum era să doarmă pe jos, ca la tîrlă. In vremea aceea organizarea era încă la început, iar șteigerii și muncitorii mai vechi îi priveau pe cei tineri cu neîncredere, nu voiau să-i lase la un lucru mai greu. Și zice-se că Serega ar fi ridicat singur pe umeri o betonieră, ca să-l înduplece pe șteiger să-l ia în tunel. Și că mai tîrziu s-ar fi înhămat și ar fi tras 18 kilometri o căruță încărcată cu zarzavat pentru cantina taberei. Apoi, se mai spune, că într-o seară, ar fi ciocănit sfios la geamul bătrînei învățătoare Lucreția Tomșa, ca s-o întrebe dacă n-ar putea cumva să-l învețe carte pînă într-o săptămînă. Voia să înceapă de îndată, căci aflase că pe șantier era vorba să ia ființă o facultate muncitorească. Și își făcuse socoteala că pînă în două-trei luni, cînd începeau examenele, ar putea să-și împartă învățătura în așa fel, încît să încerce să fie primit.

Așa a rămas cunoscut: încăpățînat și cu o putere de urs. Mai tîrziu a ajuns miner, dar n-a plecat de pe șantier. Și noi l-am avut șef de echipă.

Cu el nu era ușor să muncești, dar te simțeai într-un fel mîndru. Erai în echipa lui Serega! Avea un fel al lui de a munci care-i semăna: încăpățînat, luîndu-se la harță cu bolovanii uriași, lovind neîncetat în pereții stîncoși din față, încît fără să vrei, te simțeai tras după el și începeai să izbești furios alături, ori să încarci ca un besmetic sterilul în vagonet Iar după opt ore, cînd te așezai ostenit și făceai socoteala, te mirai singur de cît ai fost în stare să lucrezi. Așa am luat noi de 16 ori steagul, o spun fără să mă laud. Și l-am fi luat și a 17-a oară, dar deh! mai trebuiau încurajați și alții!

Serega era tăcut. Insă ce tăceri grăitoare erau acelea! De pildă, în tunel: lăsa capul pe umeri? Pentru noi însemna: „Ia te uită ce măruntaie are piatra asta! Cu vinișoare. Aici sînt multe straturi obraz la obraz. Dacă perforăm între ele, spargem mai mult!".

Sau, în timp ce în mâna lui unealta vibra afundîndu-se în stîncă, îl zăream încruntat, dar zîmbind. „Piatră tare, bărbătească, o plăcere să te lupți cu ea", spunea tăcerea lui.

Arunca o privire înapoi? Ințelegeam: „Mai iute băieți, armați mai iute". Apoi, cînd fitilele erau aprinse, o luam pe tunel îndărăt, — nu prea grăbiți, așa cum le șade bine unor bărbați, — dînd alarma și scoțînd becurile în drum ca să nu se spargă. Intr-un tîrziu, ne lăsam la pămînt, Serega lîngă artificier. Cînd scutura din cap însemna că explozia fusese de suprafață, cînd își rezema bărbia în pumni, așteptînd, însemna că vreun fitil întîrzia; cînd își înălța capul, totul se sfîrșise. Astfel munceam noi alături tăcînd, dar stînd totuși îndelung de vorbă. Ne obișnuisem să schimbăm puține cuvinte și aveam un soi de dispreț pentru cei vorbăreți și mai ales pentru fete, care știut este că-s gureșe de felul lor.

De la o vreme, Serega a început însă să se schimbe. A devenit mai vesel, mai vorbăreț și totodată, după orele de lucru, ne-am pomenit că devenise „ocupat".

Acum, serile noastre nu mai erau atît de frumoase. Era altfel cînd puteai să joci șah cu el sau să povestești ceva și să asculte el. Și cu toate că Blajici s-a apucat — ca să ne mai schimbe gîndurile — să ne citească niște cărțulii, noi tot ne-am pus pe hoinărit. Așa l-am zărit într-un amurg, lîngă un salcîm înflorit pe Macovei al nostru cu „ea". De la început „ea" nu ne-a plăcut. Nu avea ceva deosebit.

— Ia uite, a oftat Tăsică, pentru cine lipsește el din baracă. Și a dat din cap, adică: „Ei, bietul Vasile, rău a ajuns!".

Lui Vasile Serega însă nu-i păsa de noi. O privea pe „ea" zîmbind și-i vorbea mult și repede. Apoi a arătat spre copac, iar cînd, mai tîrziu, am mai trecut pe acolo am găsit săpată în trunchi o inimă pe care stătea scris M. și V.

Veselia lui Serega n-a durat mult. După un timp am băgat de seamă că devine tot mai posomorit, și cam în vremea cînd echipa noastră a trecut în tura de după amiază, s-a întunecat de tot.

Pe urmă Vasile nu s-a mai schimbat. Era acum mai tăcut ca niciodată. Doar ochii vorbeau. Păreau arși de un foc lăuntric, de o durere aprinsă.

Pe atunci noi toți eram în fierbere. Se vorbea de introducerea lucrului pe cicluri, o veche propunere a lui Serega. Aceasta însemna că avea să se lucreze în patru ture, nu în trei cum era obișnuit, și că fiecare tură rămînea doar șase ore la bază și două la muncă mai ușoară.

Noi eram tare mîndri că propunerea venea de la echipa noastră, cu toate că nu ne arătam.

In ziua aceea abia intraserăm în șut, cînd s-a apropiat de noi tov. Focșa, inginerul-șef, însoțit de Hamler, steigerul.

— Mîine, ne-a spus el, pornim experimentarea metodei lui Vasile și pentru că pornește de la voi, voi veți începe de dimineață Să lucrați cu nădejde!

Ne-a venit să chiuim de bucurie. Era un lucru greu, e drept, mai ales că trebuia să intrăm cu două ceasuri mai devreme. Dar era și o cinste!

Serega însă — ce să vezi? — a dat doar din cap cu ochii pierduți, ca și cum nu l-ar fi interesat și s-a întors la perforator. Il resimțeam că lucrează cu gîndul în altă parte, la „ea". Că se întreabă, că se frămîntă, că scrîșnește în el ca burghiul în adîncurile pietrei.

Bondocul ne-a făcut semn și-a oftat încet.

— Eh, așa-i cînd îți vîră dracul femeia în suflet.

Deodată Vasile s-a oprit, a trecut perforatorul în mîinile Barosanului, și-a frecat palmele una de alta și-a mormăit:

— Eu... mă intorc... numaidecît.

S-a scurs vremea, am așteptat, el nu s-a mai întors. Asta nu mai pomeniserăm niciodată.

Știam, fără să ne spunem unde se dusese. Și ne-a apucat un fel de necaz pe el: „Grozav miner mai e, ne ziceam, „mîine e zi mare și el, uite de ce-i arde. Da! nu-i nimic. Las-să cînte el din mandolină. Noi aici o să facem treabă. O să vadă..."

Am perforat, am chemat artificierul, am dat foc, am dat la o parte sterilul și chiar dacă a fost un defect la vagoneți și nu am putut încărca piatra sterilă, ne-am împărțit așa munca, încît pînă am ieșit din schimb am pușcat de două ori.

Dar și cînd am intrat în baracă eram frînți de oboseală. Ne-am culcat. Nu peste mult, l-am auzit pe Serega venind. Fluiera. A deschis larg ușa, dar crezîndu-ne adormiți, s-a oprit din fluierat și a început să umble în vîrful picioarelor. N-avea astîmpăr. A ieșit afară și și-a aprins o țigară, șușotind cu Ciupitu care era de planton.

A trecut o vreme, eram gata să m-afund de-a binelea în somn, cînd am auzit scîrțîind pietrișul pe drum. Cineva se apropia în fugă.

— Serega, heei, Serega...

Am recunoscut glasul lui Hamler, steigerul.

— Vorbește mai încet, l-a oprit șeful nostru de echipă, băieții dorm și mîine intră de dimineață.

— Nein! N-o să puteți intra cum ne-a fost vorba. Ați încurcat lucrurile, meine Jungen, șușoti steigerul.

Știrea era prea însemnată ca să mă mai prefac că dorm. M-am ridicat în cot, și am băgat de seamă că și în alte paturi, băieții se înălțaseră ascultînd.

Lucrurile erau limpezi. Le lămurea Hamler șoptind repezit. După ce se opriseră vagoneții, noi nu mai evacuaserăm sterilul de la bază, nici din prima, nici din a doua pușcătură. De aceea, cei din schimbul de noapte găsiseră atîta piatră, încît scoaterea ei din tunel ar fi durat ore. La rîndul nostru, dimineața n-am fi putut porni regulat cum calculaserăm, ci ar fi trebuit să încărcăm piatra schimbului de noapte. Incurcătura o făcuserăm noi, desigur. Dar de ce plecase Serega?

L-am auzit zicînd frămîntat: Așteaptă-mă!

Ne-am culcat repede și eu mi-am tras așternutul pînă la bărbie. Cînd Vasile a intrat în baracă, păream din nou adormiți. El ne-a privit gînditor, a făcut cîțiva pași spre patul lui Blajici; apoi spre cel al lui Bondocu, pe urmă s-a oprit și s-a întors în călcîi, hotărît:

— Nu-i pot scula, i-a murmurat lui Hamler care privea din prag. Sînt osteniți și de altfel, e vina mea. I-am lăsat la ort. Mă duc singur în tunel.

— Aber... aber...

Noi am sărit ca arși din așternuturi. Ne simțeam jigniți. Ii semăna lui Serega, lui Macovei ăsta, să vrea să încarce singur, atîta amar de steril scos din două pușcături.

Tăsică strigă:

— Stai, așteaptă!

Și ceilalți am început să ne punem bocancii.

— Ssst, zise Serega, dormiți!

— Cum să dormim? strigă Blajici.

— Doar n-ai să iei singur piatra-n spate. Ce ești Sfarmă-Piatră... rîse ca de-o glumă bună Bondocu.

— Tăcere, îl întrerupse nerăbdător Serega. (Nu vorbea tare, dar noi ne-am zis mirați: „uite-l iar pe șeful nostru de echipă"). Vin cu mine Bondocu și Barosanu, hotărî el mai departe. Sîntem voinici. O să ne descurcăm noi... Dacă e nevoie vă chem (acum vocea îi suna mai domoală). — Dormiți. Nu vine nimenea la ort fără aprobarea mea. Blajici, răspunzi de asta!... Am rămas tăcuți, să ascultăm în noapte pașii tovarășilor noștri care se îndepărtau și călcătura mai greoaie a bătrînului Hamler. ...Echipa noastră era o echipă disciplinată pentru că țineam unii la alții. Nu puteam trece peste cuvîntul lui Vasile. Dar nici să dormim nu puteam și am început să ne tocmim cu Blajici:

— Ascultă, Blajici, n-avem poftă de somn. Ce-ar fi să ne sculăm? Stăm așa de vorbă!... Dacă ne cheamă, om fi mai repede gata.

Și Blajici, de colo, codindu-se:

— Bine, uite, mă scol și eu, dar să știți, de plecat, nu puteți pleca, răspund de asta.

Noi, peste o clipă.

— Măi Blajici, măi, ce zici, ia hai să ne îmbrăcăm. De ne-o fi somn ne culcăm îmbrăcați. Ce, strică?

— Așa-i, răspundea Blajici încurcat. Ei atunci să mă îmbrac și eu. Dar să nu credeți cumva c-o să vă strecurați.

Noi iar, mai pe urmă:

— Uf, mor după o țigare. Mă duc pîn-la ușă să fumez.

— Vin și eu, zicea Blajici. Nu vă las singuri.

Și uite așa, după o vreme eram strînși toți buluc, la ușa barăcii, pe trepte. Așteptam. Ne frămîntam. „Ai noștri sînt la greu, iar noi..."

In vremea asta Serega se frămînta și el. Munceau toți trei ca niște draci, dar era limpede că singuri n-o să izbutească. Ne-a zis pe urmă Bondocu că de cîteva ori, Vasile lăsase lopata din mîini, se dusese pînă la gura tunelului și se întorsese iar. Incărca vagonetele în tăcere dar ceilalți ca deobicei, îi înțelegeau gîndurile. Se întreba: „Să-i scol? Să nu-i scol? Apoi scutura din cap: or fi adormit de îndată băieții. Să-i mai las. Om vedea mai încolo..."

Odată a ieșit chiar pînă afară. Dar cînd să coboare, ne-a auzit venind. Prin noapte, suiam toată echipa. Iar în primele rînduri mergea chiar Blajici. Ne-am întîlnit la mijlocul drumului și Blajici l-a strîns pe Serega în brațe.

— Iartă-mă frate, dar cum puteam să te ascultăm?

Vasile l-a îmbrățișat și el și ne-a spus tuturor:

— Iertați-mă și voi... Vedeți... trebuia... pleca, înțelegeți... Nici n-ați băgat de seamă... azi dimineață cînd am trecut pe lîngă barăcile fetelor ea era în ușă cu lada făcută...

— S-o fi lăsat să plece a izbucnit Tăsică.

Serega a dat din cap și a oftat.

— Nu s-ar fi întors... N-o cunoașteți... E tare... Mi-a spus: — Nu vreau să-ți rămînă un ghimpe în suflet și nici sufletul meu să-l calci tu în picioare. Pentru că eu sînt de vină... A mai fost măritată odată și am chinuit-o cu întrebările...

— Și acum?, a întrebat Tăsică.

— Acum m-am hotărît... mă însor.

Pe urmă am pornit-o spre tunel, împăcați. Ei, și dimineața, după ce am evacuat sterilul, am rămas în șut la schimbul nostru și am demonstrat că e bună metoda pe ciclu.

Iar seara ne-am dus cu toții s-o cunoaștem. Ne-a așteptat cu prietenele în fața barăcii fetelor. Aproape o pierdeai printre celelalte. Doar că în ochi îi sclipea o lucire încăpățînată de parcă ar fi împrumutat privirea lui Serega. Și ne surîdea liniștit. Iar noi... nici nu ne-ai fi recunoscut: îi zîmbeam și noi și am început care mai de care să-l lăudăm pe Serega — deh ca pe un ginere! — și să-i sfătuim să se căsătorească cît mai grabnic de parcă numai asta am fi visat toată viața.

Iar Bondocu ne făcea semn cu ochiul: adică: strașnică fată!

Cronica evenimentelor internaționale

Impotriva oricăror forme de reînviere a Wehrmachtului

Au trecut 12 zile de cînd parlamentul francez, sub presiunea opiniei publice, a respins tratatul „comunității defensive europene" (c.d.e.), și consecințele acestui act continuă să influențeze desfășurarea evenimentelor internaționale în lumea întreagă și în Europa, în special.

În legătură cu această problemă ziarele de ieri au publicat Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. care face o adîncă și amplă apreciere asupra actualei situații internaționale în Europa creată după respingerea de către Franța a c.d.e.

Cu atît mai clară ne apare acum importanța victoriei obținută de patrioții francezi care au înțeles primejdia pe care o implică pentru Europa, inclusiv pentru Franța, reînvierea militarismului german sub forma c.d.e. Ultimele zile au fost caracterizate în apus printr-o febrilă activitate a cercurilor agresive care nu reușesc încă să se dezmeticească din lovitura primită și făuresc planuri, pe care azi le susțin, pentru ca a doua zi să le desmintă. Această situație este creată de presiunea opiniei publice care nu poate fi înșelată de acei ce caută acum cu febrilitate noi paravane pentru reînvierea Wehrmachtului. Căci Washingtonul și Londra nu se pot împăca cu situația creată și în loc să caute căi pentru înțelegere, așa cum a făcut Guvernul Sovietic, pregătesc noi uneltiri care pot primejdui pacea.

Sînt cunoscute asemenea fapte ca cererea lui Dulles de a se convoca de urgență Consiliul blocului Atlantic sau călătoria lui Eden în țările apusene pentru a pune la punct o conferință la care să participe cele șase țări semnatare ale c.d.e. (Franța, Germania occidentală, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg) precum și Anglia, S.U.A. și Canada. Scopul acestor conferințe nu mai este ascuns: se urmărește includerea directă a Germaniei occidentale în blocul nord-atlantic.

Desigur însă că imperialiștii americani cunoscînd starea de spirit a opiniei publice franceze care se opune reînvierii sub orice formă a Wehrmachtului, caută să o șantajeze prin amenințarea unei axe Washington-Bonn. Dar fie c.d.e., fie includerea Germaniei occidentale direct în blocul atlantic, fie axa Washington-Bonn, în fapt se schimbă numai firma. Insuși Adenauer a declarat că cere pentru Germania vestică posibilitatea înarmării nelimitate și fără control.

Tocmai de aceea vigilența partizanilor păcii nu poate slăbi nici un moment. Așa cum s-a dovedit în cazul c.d.e. numai lupta hotărîtă poate duce la înfrîngerea adepților politicii de pe „poziții de forță". De altfel aceștia au lansat acum și o altă gogoriță, prin care caută să convingă că remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei într-un bloc militar sau altul al puterilor occidentale ar întări pozițiile puterilor occidentale în tratativele cu Uniunea Sovietică. „Asemenea afirmații sînt lipsite însă de orice temei — se arată în Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. In realitate, situația este tocmai contrară. Remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei într-o grupare militară sau alta creează obstacole de nebiruit în calea unificării Germaniei și, prin urmare, fac cu neputință realizarea unei înțelegeri corespunzătoare în problema germană".

Reiese deci cu claritate calea pe care doresc să meargă imperialiștii americani: înlăturarea oricăror posibilități de tratative și ințețirea isteriei războinice. În acest fel speră Dulles și compania să iasă din criza în care se găsește politica americană atît în Asia (prin pacea în Indochina și prin neparticiparea Indiei, Birmaniei, Indoneziei și Ceylonului la S.E.A.T.O.) cît și în Europa (respingerea c.d.e.). Despre aceasta vorbește deschis lăsînd la o parte limbajul diplomatic, Philips Sims, redactor de politică externă la „New-York World Telegram and Sun" care scrie: „America nu posedă vreun aliat sigur în Europa. Noi sîntem aproape tot atît de impopulari astăzi ca și Germania hitleristă în 1938-39". Și trebuie adăugat că nu este vorba numai de nepopularitatea în rîndul oamenilor simpli, ci chiar și în unele cercuri burgheze lucide. Acest fapt este confirmat de însăși respingerea c.d.e. în Adunarea Națională franceză.

Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. scoate din nou în evidență prin conținutul ei, politica pașnică a Uniunii Sovietice arătînd că „nu se poate spune că posibilitățile de realizare a unui acord în problema germană au și fost epuizate". Pentru realizarea acestui acord este necesară crearea unui stat german unit, iubitor de pace și democratic, așa cum prevăd acordurile dintre marile puteri.

Propunerile Uniunii Sovietice cu privire la securitatea colectivă a Europei deschid tocmai și calea realizării unității Germaniei asigurînd în același timp pacea în Europa. Nu este de mirare deci că personalități ca președintele de onoare al Adunării Naționale franceze Herriot, fostul prim-ministru francez Daladier, fostul ministru laburist Wilson, președintele partidului social-democrat german Ollenhauer s-au pronunțat pentru tratative între marile puteri. Trebuie remarcat în această privință că după respingerea de către Franța a c.d.e. numărul celor care cer adoptarea propunerilor sovietice privind securitatea colectivă a Europei a crescut simțitor ceea ce dovedește adîncirea procesului de lămurire a opiniei publice occidentale. Aceasta îndreptățește speranța că vigilența popoarelor va ști să oprească la timp orice nouă încercare de remilitarizare a Germaniei occidentale în ciuda oricăror hotărîri ale cercurilor agresive occidentale care vor căuta desigur să profite de șovăielile unuia sau altuia dintre guvernele Europei apusene.

Calea spre tratative rămîne deschisă. Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. dă un nou imbold luptei pentru pace a popoarelor, împotriva noilor uneltiri ale imperialiștilor americani. „In ceea ce privește Uniunea Sovietică, — se spune în declarația sus amintită ea va face și de acum înainte tot posibilul pentru realizarea unor acorduri privind problemele internaționale nerezolvate, inclusiv problema Germaniei, sistemul de securitate colectivă în Europa, interzicerea armelor atomice și cu hidrogen și reducerea înarmărilor statelor, în scopul slăbirii continue a încordării internaționale".

Pactul SEATO – o alianță colonialistă agresivă

O fiară cu cît este rănită mai rău cu atît furia îi este mai oarbă, caută să muște, să recurgă la orice vicleșuguri pentru a se salva de primejdia înfrîngerii, a pieirii. Acest fapt este caracteristic pentru politicienii din S.U.A. La Geneva diplomația americană a suferit o grea înfrîngere. Încetarea focului în Indochina a pus pe jăratec diplomația americană care, după cum se știe, urmărea extinderea conflictului armat în întregul Extrem Orient. Iată de ce, acum, Washingtonul încearcă, disperat, pe toate căile, să creeze și să mențină o stare de încordare în Asia care să favorizeze planurile sale de agresiune împotriva R. P. Chineze. Evenimentele recente sînt concludente.

Acum cîteva zile în capitala Filipinelor, Manilla, au luat sfîrșit lucrările conferinței celor opt state (S.U.A., Anglia, Franța, Australia, Noua Zeelandă, Pakistanul, Tailanda și Filipinele) pentru crearea unui bloc militar agresiv în Asia de sud-est cunoscut sub numele de S.E.A.T.O. Pactul a fost încheiat și parafat de către statele participante la conferință. Merită atenție în legătură cu aceasta rolul activ al secretarului Departamentului de Stat al S.U.A., Dulles, care cu biciul în mînă, s-a străduit să semene panică printre participanți, perorînd verzi și uscate pe tema primejdiei „comunismului internațional". S.E.A.T.O. este în realitate un paravan și un instrument al politicii imperialismului american de înnăbușire a mișcării de eliberare din țările Asiei de sud-est. Trebuie spus însă că lucrurile n-au mers ca pe roate și că la Manilla dl. Dulles care a încercat să determine pe participanți să accepte proiectul tratatului S.E.A.T.O., așa cum fusese conceput de S.U.A., a avut uneori ocazia să se afle în divergență cu ceilalți participanți.

Anglia, de pildă, s-a opus de la început ca în terminologia pactului să fie întrebuințat cuvîntul „comunist", — aceasta bineînțeles pentru a camufla caracterul agresiv al pactului S.E.A.T.O. și pentru a nu stîrni nemulțumirea unor state asiatice cum ar fi India, Indonezia, Birmania și Ceylonul — țări semnatare ale convenției de la Colombo.

Dl. Dulles a trebuit de asemenea să fie martorul respingerii proiectului american de includere în pact a Vietnamului baodaist, Laosului și Cambodgiei — fapt care ar fi constituit o încălcare fățișă și grosolană a acordurilor conferinței de la Geneva. Diplomația americană urmărind țeluri agresive a recurs atunci la o altă manevră: a făcut propunerea de a nu se menționa țările mai sus amintite în textul pactului, dar de a anexa la acest pact un protocol separat care să asigure, chipurile, „apărarea Laosului, Cambodgiei și Vietnamului de sud în conformitate cu pactul S.E.A.T.O.". Oricine poate distinge în dosul acestei formulări intenția S.U.A. de torpilare a armistițiului în Indochina.

La conferința de la Manilla, Dulles a fost apoi martorul unor contradicții însemnate în problema colaborării economice. Promisiunile S.U.A. de „ajutorare" n-au fost în măsură să inspire încredere aliaților asiatici la conferință.

Pactul S.E.A.T.O., așa cum a fost încheiat — cu micile modificări aduse — constituie însă o primejdie reală pentru pacea Asiei. El a fost redactat astfel încît să poată fi interpretat foarte larg, să dea posibilitatea imperialiștilor americani să uneltească — conform planurilor lor agresive în această parte a lumii. De exemplu tratatul prevede că zona de acțiune a pactului S.E.A.T.O. este limitată la 21° 30' latitudine nordică, excluzînd Taiwanul și Hongkongul. Această prevedere este completată însă de un alt articol care înlesnește semnatarilor să propună includerea în S.E.A.T.O. și a altor țări în afara tratatului. E lesne de înțeles că această clauză nu oglindește altceva decît dorința S.U.A. de a include în viitor în acest pact agresiv Japonia remilitarizată, clica lisînmanistă și epavele gomindaniste. Turneul lui Dulles după conferința de la Manilla vorbește de la sine

După cum s-a anunțat, de la Manilla Dulles a poposit în Taiwan, la Cian Kai-și, unde, conform agenției „France Presse", trebuia să discute problema adoptării „unor măsuri comune în legătură cu Taiwanul" — adică în legătură cu continuarea ocupării ilegale a insulei și organizarea tot mai intensă de provocări mîrșave împotriva R. P. Chineze. La 9 septembrie Dulles a sosit la Tokio, unde a făcut și o declarație presei, afirmînd că S.U.A. sînt „mîndre să stea alături" de clica ciancaișistă în acțiunile lor agresive îndreptate împotriva R. P. Chineze. În timpul șederii sale Dulles a arătat politicienilor japonezi „avantajele" aderării Japoniei la pactul S.E.A.T.O. Sluga binecunoscută a imperialiștilor americani, Ioșida, primul ministru al Japoniei, supus s-a și grăbit să declare că Japonia „e dispusă să colaboreze" cu țările semnatare ale S.E.A.T.O. în cadrul așa-numitelor „măsuri economice" prevăzute în tratat. Referindu-se la cercurile guvernamentale japoneze, agenția France Presse transmite că „S.E.A.T.O. va duce în viitor la N.E.A.T.O. (uniunea Asiei de nord-est) și ulterior la organizații și mai largi și mai puternice... în cadrul cărora Japonia își va asuma în ultimă instanță rolul conducător".

Violarea spațiului aerian al R.P. Chineze, recentele bombardamente, precum și toate acțiunile piraterești provocatoare ale gomindaniștilor împotriva Chinei Populare sînt în strînsă legătură cu urzelile diplomației americane de la Manilla. Diplomația americană a agitat din răsputeri în timpul conferinței de la Manilla pentru a speria pe participanți gogorița „primejdiei Chinei comuniste".

Evenimentele ce au urmat conferinței de la Manilla confirmă fără putință de tăgadă că pactul S.E.A.T.O. urmărește de fapt pregătirea unei agresiuni împotriva Chinei populare, lucru care îl recunosc și unele ziare americane. „Daily Mirror", de pildă, mărturisea că pactul S.E.A.T.O. „se va ocupa de China roșie și va organiza o alianță împotriva acestei țări".

Popoarele Asiei urmăresc cu vigilență urzelile ațîțătorilor la război americani și ale lacheilor lor.

Armata Populară Chineză de Eliberare dă însă lecții usturătoare bandelor ciancaișiste ajutate de americani care îndrăznesc să se atingă de pămîntul eliberat al Chinei! Poporul chinez de 600 milioane este hotărît să nimicească epavele ciancaișiste din Taiwan, să desăvîrșească opera sfîntă de eliberare, să contribuie astfel la întărirea păcii și securității în Extremul Orient.

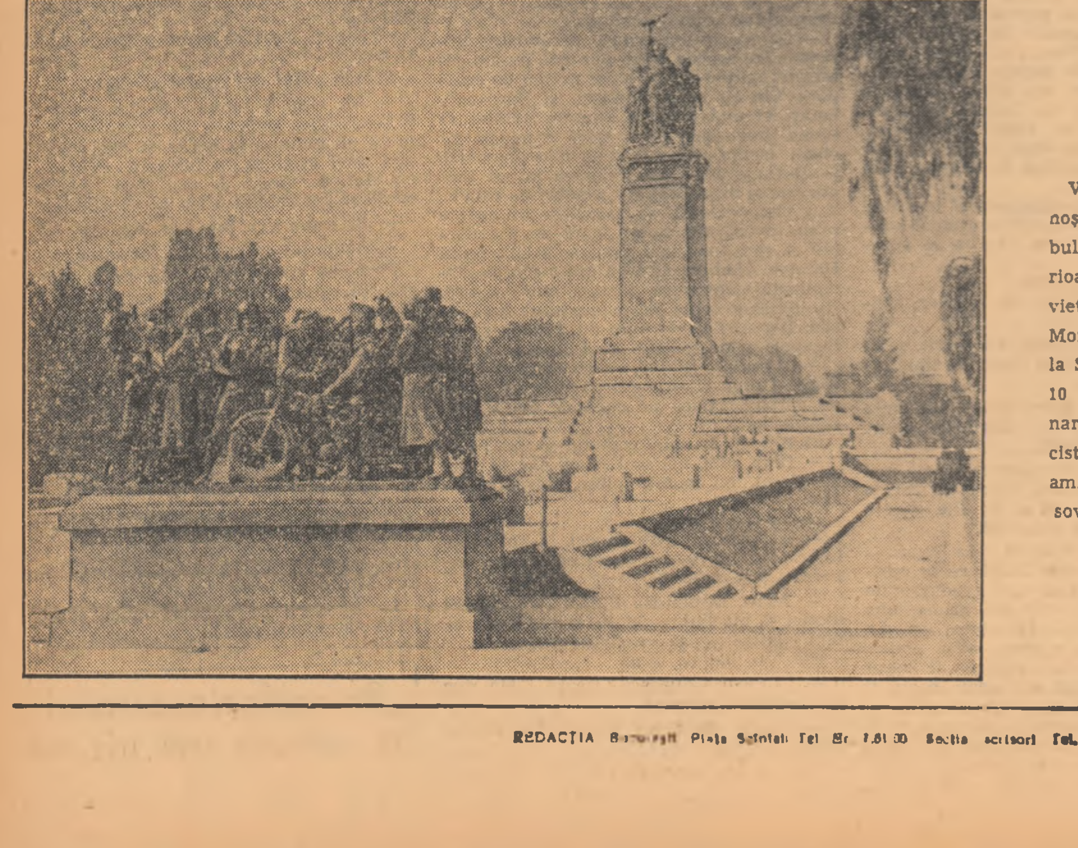
În ciuda presiunilor și propagandei desșănțate a S.U.A., țări importante din Asia ca India, Indonezia, Birmania și Ceylon au respins pactul S.E.A.T.O.. În paginile presei din țările Asiei se face oglindit tot mai mult protestul opiniei publice asiatice împotriva încheierii pactului S.E.A.T.O. Condamnînd conferința de la Manilla ziarul indian „Tej" scrie că „deși această conferință privește Asia, peste 80% din populația Asiei nu este reprezentată". Ziarul adaugă că în afară de menținerea tensiunii și a luptelor în Asia nu există nici un alt motiv pentru înjghebarea organizației S.E.A.T.O.

Referindu-se la pactul S.E.A.T.O., la perorațiile d-lui Dulles care s-a erijat în apărător al „vieții democratice din Asia și din întreaga lume" ziarul „Hindustan Standard" scrie: „Viața democratică în Asia de sud-est nu poate fi netezită cu ajutorul tunurilor. Ea nu poate fi impusă de puterile care ocupă baze și staționează trupe în această parte a lumii. Toate acestea, după cum ne învață experiența, nu pot duce decît la noua formulă de dictat, care înăbușe independența și mișcarea națională a popoarelor asiatice".

Politica de dictat, „de pe poziții de forță", a imperialiștilor americani este infierată de popoarele Asiei și întregii lumi iubitoare de pace și libertate. Popoarele iubesc pacea și se alătură acelor forțe care o apără. Forțele negre ale războiului sînt mereu mai mult izolate, iar politica lor este sortită unui inevitabil eșec.

S. BRAND
D. MIHAIL

IN CINSTEA ELIBERATORILOR

★

★ ★

Veșnică va fi recunoștința poporului bulgar față de glorioasa Armată Sovietică eliberatoare. Monumentul ridicat la Sofia cu prilejul a 10 ani de la răsturnarea regimului fascist va păstra vie amintirea ostașilor sovietici eliberatori.

★ ★

★

A apărut la Moscova manualul „Economia politică"

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: În Editura de Stat pentru literatură politică a apărut manualul „Economia politică". Manualul este scris de un colectiv de economiști compus din academicianul K. V. Ostrovitianov; D. T. Șepilov, membru corespondent al Academiei de Științe a U. R. S. S.; L. A. Leontiev, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.; I. D. Laptev, membru activ al Academiei unionale de științe agricole „Lenin"; profesor I. I. Kuzminov; L. M. Gatovski, dr. în științe economice; academicianul P. F. Iudin; A. I. Pașkov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.; V. I. Peresleghin, candidat în științe economice. La strîngerea și prelucrarea materialelor statistice cuprinse în manual a participat V. N. Starovski, dr. în științe economice. Manualul cuprinde trei părți: prima parte — „Modurile de producție precapitaliste"; a doua parte — „Modul capitalist de producție"; a treia parte — „Modul socialist de producție". Manualul este editat în tiraj de masă.

Contribuția oamenilor de știință sovietici la Congresul internațional al matematicienilor

HAGA 11 (Agerpres). — TASS transmite: La Amsterdam și-a încheiat lucrările Congresul internațional al matematicienilor pe anul 1954. Academicianul P. S. Aleksandrov, prof. S. M. Nikolski și academicianul A. N. Kolmogorov, oameni de știință sovietici au prezentat la Congres referate și comunicări. În afară de aceasta, s-a dat citire referatului membrului corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., Ghelfans.

În ultima zi a lucrărilor Congresului, la ședința plenară, academicianul Kolmogorov a făcut o comunicare cu tema: „Teoriile generale ale sistemelor dinamice și mecanica clasică".

Toate referatele prezentate de oamenii de știință sovietici au fost ascultate cu o deosebită atenție de către delegații la Congres.

Subliniind importanta contribuție adusă la lucrările Congresului de matematicienii sovietici, ziarul „De Volkskrant" scrie că ultima zi a Congresului internațional al matematicienilor „a fost ziua triumfului științei ruse".

O delegație economică japoneză a sosit la Moscova

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite:

La 11 septembrie a sosit la Moscova o delegație economică japoneză în frunte cu d-l Nobuniko Usiba, consilier la Ministerul Afacerilor Externe al Japoniei. Din delegație fac parte reprezentanți ai Ministerelor finanțelor, comerțului exterior și industriei, agriculturii și silviculturii, precum și reprezentanți ai cercurilor industriale.

Pe aerodromul Vnukovo oaspeții au fost întîmpinați de M. V. Nesterov, președintele prezidiului Camerei unionale de comerț, de V. B. Spandarian, șeful direcției comerțului cu țările din Asia de sud-est și din Orientul Apropiat din Ministerul Comerțului Exterior și de I. S. Andrienko, șeful protocolului Ministerului Comerțului Exterior.

Delegația a sosit pentru a lua cunoștință de dezvoltarea industriei și agriculturii Uniunii Sovietice.

Intensificarea provocărilor ciancaișiste

FUCIOU 11 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite: La 9 septembrie unitățile de artilerie antiaeriană ale Armatei Populare de Eliberare din provincia Futzian au doborît un avion ciancaișist și au avariat un altul.

La ora 5,30, șase avioane de luptă ciancaișiste „F-47" au apărut deasupra localității Amoy și au aruncat patru bombe. Unitățile antiaeriene au doborît un avion și au avariat un altul.

La 8 septembrie, ora 23,50, un avion ciancaișist a zburat deasupra localității Amoy. Tirul artileriei antiaeriene a Armatei Populare de Eliberare l-a silit să se retragă.

Barbaria trupelor franceze în Vietnam

VIETNAMUL DE NORD 11 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: Trupele Uniunii Franceze distrug digurile în regiunea Hanoi-Haifong și împiedică populația să lupte împotriva ridicării nivelului apelor fluviului Roșu și al afluenților lui.

La 29 august, soldați francezi au distrus o parte a digului construit în provincia Hadong. Ei au fost împiedicați să cauzeze și alte pagube datorită intervenției a 10.000 de locuitori, care au încercuit postul militar francez din apropiere.

La 19 august, soldați francezi au bătut pe țăranii care reparau un dig din districtul Lao. Un țăran în vîrstă de 52 ani a fost ucis iar mulți alții au fost răniți.

Din această cauză, repararea digurilor la care lucrau 2.500 de țărani din satele învecinate a fost întreruptă.

Inchiderea Congresului sindicatelor britanice

BRIGHTON 11 (Agerpres). — TASS transmite: La Brighton și-a încheiat lucrările cel de al 86-lea Congres anual al sindicatelor britanice. Mișcarea crescîndă a popoarelor din toate țările pentru pace și drepturi democratice s-a oglindit în lucrările actualului Congres care s-a deosebit de multe congrese anterioare prin lupta dîrză în jurul tuturor problemelor importante ale politicii interne și externe.

O trăsătură distinctivă a congresului a fost caracterul combativ al declarațiilor reprezentanților părții progresiste a mișcării sindicale engleze împotriva politicii reacționare a vîrfurilor conducătoare ale Congresului sindicatelor britanice.

Dorința poporului englez de a trăi în pace cu popoarele din celelalte țări se oglindește în rezoluția adoptată în unanimitate prin care se cere convocarea unei conferințe a celor cinci mari puteri în vederea realizării unui acord cu privire la interzicerea armei atomice și reducerea armamentelor clasice. De mare importanță este faptul că pentru prima dată de la retragerea Congresului sindicatelor britanice din Federația Sindicală Mondială, în cadrul actualului congres, s-a pus problema unității sindicale internaționale.

In Consiliul de Securitate

O manevră provocatoare a S. U. A.

NEW YORK 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 septembrie a avut loc ședința Consiliului de Securitate convocată la cererea reprezentantului S. U. A., Lodge. Într-o scrisoare din 8 septembrie, Lodge a cerut Consiliului să examineze învinuirea formulată de Statele Unite că două avioane cu semne de recunoaștere sovietice au atacat un avion al aviației marinei americane deasupra „apelor neutre".

Reprezentantul sovietic, A. I. Vîșinski, a declarat că Uniunea Sovietică obiectează împotriva includerii acestei probleme pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate, deoarece în scrisoarea lui Lodge întregul incident a fost intenționat denaturat în scopuri provocatoare.

Amintind faptele legate de acest incident, Vîșinski a arătat că avionul american a pătruns pe teritoriul sovietic; două avioane sovietice s-au ridicat în văzduh pentru a avertiza avionul american de această încălcare, avionul american a deschis focul asupra avioanelor sovietice și numai după aceasta au deschis și ele focul. A. I. Vîșinski a arătat că în nota adresată la 6 septembrie Uniunii Sovietice, S.U.A. au susținut că avionul lor nu a deschis focul asupra avioanelor sovietice; totuși la 7 septembrie ziarul „New York Times" a publicat declarația unor membri ai echipajului avionului american, care au recunoscut că ei au deschis focul asupra avioanelor sovietice.

A. I. Vîșinski a subliniat că în nota lor adresată la 6 septembrie Uniunii Sovietice, S.U.A. au declarat că incidentul a avut loc într-un punct situat la 100 mile est de Vladivostok și la o distanță de 44 mile de coasta Siberiei. Aruncînd o privire pe hartă, a spus Vîșinski, se vede că incidentul nu a avut loc deasupra largului mării, ci deasupra teritoriului sovietic. Ca și incidentele precedente legate de avioane americane, acest incident a constituit o încălcare flagrantă a dreptului internațional de către Statele Unite. Este clar, a declarat Vîșinski, că Departamentul de stat al S.U.A. a denaturat faptele pentru a dezvinovăți pe vinovat și a arunca vina asupra altuia. Includerea acestei probleme pe ordinea de zi n-ar duce decît la agravarea încordării în Extremul Orient.

Totuși plîngerea S.U.A. a fost inclusă pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate.

★

NEW YORK 11 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din după amiaza zilei de 10 septembrie a Consiliului de Securitate a continuat examinarea problemei ridicate de delegația S.U.A. în legătură cu așa-zisul „atac" a două avioane de vînătoare sovietice împotriva unui avion militar american, la 4 septembrie în regiunea capului Ostrovnoi — la răsărit de portul sovietic Nahodka.

Delegații Angliei, Franței, Noii Zeelande, Turciei, Columbiei și gomindanistul au sprijinit versiunea reprezentantului S.U.A., Lodge, fără a aduce însă nici un argument în sprijinul acestei versiuni neîntemeiate. Delegatul Angliei, Dikson, s-a limitat la afirmația că reprezentantul S.U.A. ar fi adus „dovezi convingătoare". Delegatul Franței, Hoppenot, sprijinind versiunea americană, a fost nevoit să admită, după cum s-a exprimat el, posibilitatea că avionul militar al S.U.A. ar fi violat frontiera de stat a U.R.S.S.

Reprezentantul S.U.A., Lodge, a declarat că reprezentantul U.R.S.S. încearcă, chipurile să susțină în Consiliul de Securitate dreptul de a doborî avioane în largul mării.

Luînd din nou cuvîntul, A. I. Vîșinski a subliniat caracterul absurd al declarației lui Lodge și a atras atenția delegaților asupra faptului că în toate declarațiile ei în această problemă făcute în Consiliul de Securitate, delegația sovietică a dovedit că în cazul de față este vorba de violarea frontierelor sovietice de un avion militar al S.U.A., ceea ce nu are nimic comun cu problema acțiunilor din largul mării.

Declarînd ședința închisă, președintele Consiliului de Securitate a anunțat că următoarea ședință a Consiliului în problema discutată va fi convocată în cazul cînd una din delegații va cere acest lucru. Din declarația președintelui rezultă că delegația americană nu intenționează, probabil, să mai încerce să supună această problemă examinării Consiliului de Securitate.

Scurte știri

● La 10 septembrie I. K. Prihodov, ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Bulgaria, a oferit la ambasada sovietică o recepție în cinstea delegației guvernamentale sovietice care a sosit în Bulgaria cu prilejul sărbătoririi celei de a zecea aniversări a eliberării țării.

● La 10 septembrie a părăsit Moscova plecînd spre Anglia, Boris Deriagin, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S. și Piotr Prohorov, subdirector al Institutului de chimie fizică al Academiei de Științe a U.R.S.S. Ei vor participa la conferința științifică organizată de asociația Faraday.

● La 10 septembrie a părăsit Moscova plecînd spre Roma delegația sovietică care va participa la cel de al XIV-lea Congres internațional pentru problemele de istoria medicinei.

● La 10 septembrie, maeștrii artei indiene au dat spectacolul de încheiere la Leningrad. Din nou sala Teatrului Mic Academic de operă, a fost arhiplină. Spectacolele date de artiștii indieni au stîrnit un interes excepțional în rîndul locuitorilor din Leningrad. După fiecare număr din program în sală izbucneau aplauze furtunoase și îndelungate.

● După cum transmite Biroul indian de informații, Rajeshwar Dayal, reprezentant permanent al Indiei la O. N. U., care urmează să-și dea demisia, a declarat la New York că O.N.U. nu poate discuta în mod constructiv problemele asiatice atîta vreme cît Republica Populară Chineză nu este reprezentată în această organizație.

● La 8 septembrie, partea coreeano-chineză a predat părții americane osemintele a 100 soldați și ofițeri americani. Partea americană a predat părții coreeano-chineze osemintele a 600 soldați și ofițeri chinezi și coreeni.

● Recent a avut loc parada anuală a poliției din Berlinul occidental, în prezența comandanților american, francez și britanic și a numeroși reprezentanți ai partidelor revanșarde germane. La această paradă, poliția de alarmă din Berlinul occidental a arborat pentru prima oară căștile de oțel ale wehrmachtului hitlerist.

● Ziarul „Avghi" relatează că o delegație de locuitori din districtul Neos Anhialos (în apropiere de orașul Almyros) a vizitat recent pe reprezentanții autorităților din Atena pentru a protesta împotriva hotărîrii cu privire la expropierea pentru construirea de aerodromuri a 150 de ha. de pămînt arabil.

● Grupul de laburiști englezi — membri ai Camerei Lorzilor și ai Camerei Comunelor, care se află în Republica Populară Polonă, a vizitat orașele Gdansk, Szczecin, Poznan.

● La 6 septembrie, vasul comercial englez „Grosvenor Mariner" a fost atacat de un vas de război ceankaișist în apropiere de insula Matsu situată în largul coastelor provinciei Futzian. În afară de aceasta, vasul a fost reținut ilegal timp de trei zile de către gomindaniști.

● Recent a fost încheiat la Praga un nou acord comercial între R. Cehoslovacă și Brazilia. Potrivit prevederilor acordului, Brazilia va livra Cehoslovaciei cafea, boabe de cacao, bumbac, tutun, fructe și alte alimente. Cehoslovacia va livra Braziliei utilaj industrial, laminate, produse ale industriei constructoare de mașini și industriei chimice, hamei, malț și alte mărfuri.

Cultură fizică și sport

Manifestările sportive de azi din Capitală

Fotbal: Stadionul Republicii, ora 16,30: Flacăra Ploești—Ruda Hvezda Bratislava.

Stadionul Giulești, ora 10,30: Locomotiva Grivița Roșie—Constructorul Craiova (amical).

Stadionul Progresul F.B. (str. Dr. Staicovici), ora 10,30: Progresul F. B. București—Flacăra Ploești (campionatul republican de juniori).

Hochei pe iarbă: Stadionul Dinamo, ora 9: Dinamo București—Flamura Roșie București (finala campionatului Capitalei).

Rugbi Stadionul Dinamo, ora 17: Dinamo București—Constructorul București (categoria A).

Tenis: Teren Centrul de antrenament nr. 2, ora 8 și la ora 15: Finalele capionatelor R.P.R.

Handbal: Stadionul Dinamo, ora 11,15: Dinamo București—Știința I.C.F. (campionatul republican).

Polo pe apă: Ștrandul Tineretului, ora 9,30: C.C.A.—Progresul Cluj, ora 10,30: Tînărul Dinamovist—Știința Cluj.

Turneul final al campionatului republican de fotbal la juniori

Turneul final al campionatului republican de fotbal al juniorilor începe azi cînd se vor desfășura jocurile primei etape. Cele 8 echipe calificate în finală au fost împărțite în două serii după cum urmează: *Seria I-a:* Locomotiva Grivița Roșie, Progresul F. B. București, Flacăra Ploești, Dinamo Bacău. *Seria II-a:* Constructorul Craiova, Locomotiva Timișoara, Metalul Oradea și Metalul Cîmpia Turzii.

Jocurile din cadrul primei etape se dispută după următorul program: Dinamo Bacău-Locomotiva Grivița Roșie; Progresul F. B.-Flacăra Ploești (cu începere de la ora 10,30 pe terenul din str. Dr. Staicovici), Metalul Oradea-Locomotiva Timișoara; Constructorul Craiova-Metalul Cîmpia Turzii.

A XI-a olimpiadă de șah

AMSTERDAM 11 (Agerpres). — Semifinalele celei de a XI-a olimpiade de șah se apropie de sfîrșit. Echipele participante mai au de susținut numai cîte o singură întîlnire, după care vor fi cunoscute cele 12 finaliste.

În grupele a III-a și a IV-a s-au disputat întîlnirile din turul 6, înregistrîndu-se următoarele rezultate: Norvegia-Saar 2½ — 1½; Israel — Suedia 3—1; Iugoslavia — Danemarca 3—1; Elveția — Columbia 2½ — 1½; Germania occidentală — Anglia 2½ — 1½; R. P. Ungară — Luxemburg 4—0.

Înaintea ultimului tur situația în cele patru grupe este următoarea:

Grupa I-a: 1. U.R.S.S. 13 puncte (din 16 partide); 2. Olanda 11 puncte; 3. Islanda 10½ puncte; 4. Austria 8½ puncte; 5. Grecia 3½ puncte; 6. Finlanda 2½ puncte.

Grupa II-a: 1. R. Cehoslovacă 11½ puncte (din 16 partide); 2. R. P. Bulgaria 11½ puncte: 3. Argentina 10 puncte; 4. Canada 7½ puncte; 5. Italia 6 puncte; Irlanda 1½ puncte.

Grupa III-a: 1. Israel 13 puncte (din 20 partide); 2. Suedia 12 puncte; 3. Iugoslavia 12 puncte; 4. Norvegia 11 puncte; 5. Danemarca 9½ puncte; 6. Franța 8½ puncte; 7. Saar 6 puncte.

Grupa IV-a: 1. R. P. Ungară 15½ puncte (din 20 partide); 2. Germania occidentală 15 puncte; 3. Anglia 12 puncte; 4. Columbia 10 puncte; 5 Elveția 10 puncte; 6. Belgia 8½ puncte; 7. Luxemburg 1 punct.

După cum se știe, din fiecare grupă se vor califica cîte trei echipe pentru turneul final, restul urmînd să-și dispute locurile de la 13 la 26.

(Agerpres)

REDACȚIA București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.30 Secția scrisori Tel. Nr. 7.65.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii